



UOHSX0062S9H

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE



ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S459/2013/VZ-17917/2014/523/OPi

Brno: 26. srpna 2014

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 25. 7. 2013 na návrh ze dne 24. 7. 2013, jehož účastníky jsou

- zadavatel – Lesy České republiky, s.p., IČO 42196451, se sídlem Přemyslova 1106, 501 68 Hradec Králové, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 29. 7. 2013 JUDr. Romanem Poláškem, advokátem, TOMAN, DEVÁTÝ & PARTNEŘI advokátní kancelář, s.r.o., IČO 28497333, se sídlem Trojanova 12, 120 00 Praha 2,
- navrhovatel –
 - Ing. Michael Trezzi, CSc., IČO 14894998, s místem podnikání V Olšínách 2195/110, 100 00 Praha,
 - Ing. Martin Kovařík, IČO 14947757, s místem podnikání Adamovská 804/3, 140 00 Praha 4,
 - Tomáš Pfeffer, IČO 87705508, s místem podnikání Šermířská 2378/3b, 169 00 Praha 6,

kteří podali společnou nabídku, a to na základě Smlouvy o společné nabídce na plnění veřejné zakázky „Vypracování znaleckého posudku – posouzení vybraných veřejných zakázek zadaných LČR, s.p. v oblasti ICT“ uzavřené dne 12. 4. 2013 mezi Ing. Michaelem Trezzi, CSc., IČO 14894998, s místem podnikání V Olšínách 2195/110, 100 00 Praha, na straně jedné jako znalcem a Ing. Martinem Kovaříkem, IČO 14947757, s místem podnikání Adamovská 804/3, 140 00 Praha 4, a Tomášem Pfefferem, IČO 87705508,

s místem podnikání Šermířská 2378/3b, 169 00 Praha 6, na straně druhé jako konzultantem,

ve věci veřejné zakázky „Vypracování znaleckého posudku – posouzení vybraných veřejných zakázek zadaných LČR, s.p. v oblasti ICT“ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 26. 3. 2013 a uveřejněno dne 27. 3. 2013 ve Věstníku veřejných zakázek pod ev. č. 346591,

rozhodl takto:

I.

Zadavatel – Lesy České republiky, s.p., IČO 42196451, se sídlem Přemyslova 1106, 501 68 Hradec Králové – nedodržel postup stanovený v ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tím, že zrušil zadávací řízení na veřejnou zakázku „Vypracování znaleckého posudku – posouzení vybraných veřejných zakázek zadaných LČR, s. p. v oblasti ICT“ zadávanou v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 26. 3. 2013 a uveřejněno dne 27. 3. 2013 ve Věstníku veřejných zakázek pod ev. č. 346591, aniž by v rozhodnutí ze dne 2. 7. 2013 o jejím zrušení uvedl důvody hodné zvláštního zřetele, které se vyskytly v průběhu zadávacího řízení a pro které nelze po zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy.

II.

Jako opatření k nápravě nezákonného postupu uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí Úřad pro ochranu hospodářské soutěže podle § 118 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, **ruší** rozhodnutí zadavatele ze dne 2. 7. 2013 o zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku „Vypracování znaleckého posudku – posouzení vybraných veřejných zakázek zadaných LČR, s.p. v oblasti ICT“ zadávanou v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 26. 3. 2013 a ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 27. 3. 2013 pod ev. č. 346591.

III.

Podle § 119 odst. 2 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na § 1 vyhlášky č. 328/2006 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele pro účely zákona o veřejných zakázkách, se zadavateli – Lesy České republiky, s.p., IČO 42196451, se sídlem Přemyslova 1106, 501 68 Hradec Králové – ukládá

uhradit náklady řízení ve výši 30 000,- Kč (třicet tisíc korun českých).

Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. PRŮBĚH ZADÁVACÍHO ŘÍZENÍ

1. Odesláním oznámení o zahájení otevřeného řízení do Věstníku veřejných zakázek zadavatel – Lesy České republiky, s.p., IČO 42196451, se sídlem Přemyslova 1106, 501 68 Hradec Králové, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 29. 7. 2013 JUDr. Romanem Poláškem, advokátem, TOMAN, DEVÁTÝ & PARTNEŘI advokátní kancelář,

s.r.o., IČO 28497333, se sídlem Trojanova 12, 120 00 Praha 2 (dále jen „zadavatel“) – podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), zahájil dne 26. 3. 2013 zadávací řízení za účelem zadání veřejné zakázky „Vypracování znaleckého posudku – posouzení vybraných veřejných zakázek zadanych LČR, s.p. v oblasti ICT“ (dále jen „veřejná zakázka“). Oznámení o zakázce bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 27. 3. 2013 pod ev. č. 346591.

2. Zadavatel se ve smyslu ust. § 151 zákona nechal při výkonu práv a povinností souvisejících se zadávacím řízením zastoupit společností ROPRO a.s., IČO 27888941, se sídlem Masarykova 1688/49, 400 01 Ústí nad Labem.
3. Předmětem plnění veřejné zakázky dle čl. 3.3. zadávací dokumentace je *vypracování nezávislého písemného znaleckého posudku, jehož předmětem bude posouzení následujících veřejných zakázek, zadanych zadavatelem, tj. Lesy České republiky, s.p.:*

	Interní ev.č. VZ	Ev.č. VZ ve Věstníku VZ	Smluvní partner (v soutěži o návrh autor vybraného návrhu)	Název VZ (druh zadávacího řízení)
1.	2008/184	60023478	dynn a. s.	Poskytovatel služeb IS/ICT pro Lesy České republiky, s.p. (soutěž o návrh)
2.	2008/185	60023479	TIME IMPORT a.s.	Systémový integrátor IS/ICT pro Lesy České republiky, s.p. (soutěž o návrh)
3.	2009/093	60035342	TIME IMPORT a.s.	Systémový integrátor IS/ICT pro Lesy České republiky, s.p. (jednací řízení bez uveřejnění, dále jen „JŘBU“)
4.	2009/094	60035276	dynn a.s.	Poskytovatel služeb IS/ICT pro Lesy České republiky, s.p. (JŘBU)
5.	2009/109	60036228	dynn a.s.	Úprava modulu DMS pro datové schránky (JŘBU)
6.	2011/083/1	60062137	dynn a.s.	Rozšíření počtu výkazů MIS a změna rozsahu MIS – oblast obchodu (JŘBU)
7.	2011/083/2	60062129	dynn a.s.	Úprava reportu v DMS (JŘBU)
8.	2011/083/3	60062132	dynn a.s.	Garantované úložiště dat pro dokumenty ukládané do DMS včetně migrace dat (JŘBU)
9.	2011/083/4	60062131	dynn a.s.	Zvýšení úrovně zabezpečení kopií dokumentů v DMS (JŘBU)
10.	2011/083/5	60062139	dynn a.s.	Off-line klient DMS (Desktop Integration Suite) (JŘBU)
11.	2011/083/6	60062140	dynn a.s.	Převod přístupových práv k dokumentu v DMS (JŘBU)
12.	2011/083/7	60062141	dynn a.s.	Report nad WF procesem DMS, sledování, přiřazování a vyřizování faktur (JŘBU)
13.	2011/083/8	60062144	dynn a.s.	Informace o všech dokumentech stejného typu uložených v DMS (JŘBU)
14.	2011/083/9	60062145	dynn a.s.	Filtrování a export dokumentů v DMS dle zadanych kritérií (JŘBU)
15.	2011/083/10	60062146	dynn a.s.	Portál – Objednávkový systém semenářského závodu (JŘBU)

16.	2011/083/11	60062147	dynn a.s.	Portál – migrace webu „parcour.cz“ do prostředí LČR (JŘBU)
17.	2011/083/12	60062149	dynn a.s.	Portál – migrace webu „kladaska.com“ do prostředí LČR (JŘBU)
18.	2011/084/1	60062432	TIME IMPORT a.s.	Úprava integrační platformy – rozhraní a výkazy MIS (JŘBU)
19.	2011/084/2	60062476	TIME IMPORT a.s.	Úprava integrační platformy – rozhraní pro Portál LČR (JŘBU)
20.	2011/084/3	60062488	TIME IMPORT a.s.	Rozšíření projektu Bezpečnost IS/ICT (JŘBU)
21.	2011/084/4	60062479	TIME IMPORT a.s.	Rozšíření projektu Bezpečnost na úrovni OldM a jeho integrace (JŘBU)
22.	2011/094	60064502	TIME IMPORT a.s.	Rozšíření projektu Systémová integrace IS/ICT (JŘBU)
23.	2011/150	215456	TIME IMPORT a.s.	Servisní služby – integrační platforma (JŘBU)
24.	2011/151	215444	dynn a.s.	Servisní služby projektu „Poskytovatel služeb IS/ICT“ (JŘBU)

Předmětem posudku bude posouzení následujících skutečností:

a) obsah zadání veřejných zakázek (soutěž o návrh):

- i) Veřejná zakázka „Poskytovatel služeb IS/ICT pro LČR“*
- ii) Veřejná zakázka „Systémový integrátor IS/IT pro LČR“*

dostatečně konkrétně definují obsah poptávané služby/dodávky;

b) zda předpokládaná hodnota veřejné zakázky 440 mil. Kč odpovídá svým objemem finančních prostředků zadání definovanému dle bodu a) i;

c) zda předpokládaná hodnota veřejné zakázky 210 mil. Kč odpovídá svým objemem finančních prostředků zadání definovanému dle a) ii;

d) zda obsah nabídky vítězné společnosti dynn a.s. v případě veřejné zakázky „Poskytovatel služeb IS/ICT pro LČR“:

- i) odpovídá zadání dle a) i,*
- ii) zda nabízená cena poskytovaných služeb dle zadání veřejných zakázek byla v době uzavření smluv v místě a čase obvyklá ve smyslu zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku, ve znění pozdějších předpisů;*

e) zda obsah nabídky vítězné společnosti TIME IMPORT a.s. v případě veřejné zakázky „Systémový integrátor IS/IT pro LČR“:

- i) odpovídá zadání dle bodu a) ii,*
- ii) zda nabízená cena poskytovaných služeb dle zadání veřejných zakázek byla v době uzavření smluv v místě a čase obvyklá ve smyslu zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích,*

ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku, ve znění pozdějších předpisů;

- f) *zda návazné zakázky, uvedené v tabulce výše (bod 3.3 ZD) pod čísly 5 až 22 tabulky, realizované v letech 2009 – 2011 společnostmi dynn a.s., TIME IMPORT a.s.:*
- i) nemohly být realizovány jinými společnostmi, resp. zda existuje opodstatněný důvod pro to, aby byly realizovány právě těmito společnostmi,*
 - ii) zda nabízená cena poskytovaných služeb v rámci návazných zakázek odpovídá ceně v místě a čase obvyklé,*
 - iii) zda návazné zakázky byly účelné;*
- g) *zda čtyřleté servisní smlouvy (Servisní služby projektu „Poskytovatel služeb IS/ICT“ a „Servisní služby – integrační platforma“) uzavřené v roce 2012 se společnostmi dynn a.s., TIME IMPORT a.s.:*
- i) nemohly být realizovány jinými společnostmi, resp. zda existuje opodstatněný důvod pro to, aby byly realizovány právě těmito společnostmi,*
 - ii) zda nabízená cena za servisní služby odpovídá cenám v místě a čase obvyklým.'*
4. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky činila 3 000 000,- Kč bez DPH, přičemž základním hodnotícím kritériem byla stanovena nejnižší nabídková cena.
5. Z protokolu o otevírání obálek s nabídkami ze dne 18. 4. 2013 vyplývá, že zadavatel obdržel ve lhůtě pro podání nabídek celkem 10 nabídek.
6. Rozhodnutím zadavatele ze dne 2. 7. 2013 bylo zrušeno předmětné zadávací řízení dle § 84 odst. 2 písm. e) zákona.
7. Oznámení o rozhodnutí zadavatele ze dne 2. 7. 2013 o zrušení zadávacího řízení obdržel uchazeč – Ing. Michael Trezzi, CSc., IČO 14894998, s místem podnikání V Olšinách 2195/110, 100 00 Praha, Ing. Martin Kovařík, IČO 14947757, s místem podnikání Adamovská 804/3, 140 00 Praha 4, a Tomáš Pfeffer, IČO 87705508, s místem podnikání Šermířská 2378/3b, 169 00 Praha 6, kteří podali společnou nabídku, a to na základě Smlouvy o společné nabídce na plnění veřejné zakázky „Vypracování znaleckého posudku – posouzení vybraných veřejných zakázek zadaných LČR, s.p. v oblasti ICT“ uzavřené dne 12. 4. 2013 mezi Ing. Michaelem Trezzi, CSc., IČO 14894998, s místem podnikání V Olšinách 2195/110, 100 00 Praha, na straně jedné jako znalcem a Ing. Martinem Kovaříkem, IČO 14947757, s místem podnikání Adamovská 804/3, 140 00 Praha 4, a Tomášem Pfefferem, IČO 87705508, s místem podnikání Šermířská 2378/3b, 169 00 Praha 6, na straně druhé jako konzultantem (dále jen „navrhovatel“), dne 4. 7. 2013.
8. Navrhovatel doručil zadavateli dne 10. 7. 2013 námitky proti rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, kterým zadavatel rozhodnutím ze dne 18. 7. 2013 nevyhověl. Rozhodnutí zadavatele o námitkách obdržel navrhovatel dne 19. 7. 2013.
9. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nepovažoval rozhodnutí zadavatele o námitkách za učiněné v souladu se zákonem, podal dne 25. 7. 2013 návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“).

II. OBSAH NÁVRHU

10. Navrhovatel ve svém návrhu uvádí, že tvrzení zadavatele ohledně zrušení zadávacího řízení je nutné striktně odmítnout, jelikož trestní řízení se zabývá otázkou, zda v souvislosti s veřejnými zakázkami zadavatele došlo ke spáchání trestného činu, tedy činu, který je jako takový výslovně označen v trestním zákoníku. K tomu pochopitelně mohou být dle navrhovatele zpracovány různé znalecké posudky. V případě, že orgány činné v trestním řízení dojdou k závěru, že se nepotvrdilo podezření ze spáchání trestného činu, věc je tím v trestněprávní rovině uzavřena. Orgány činné v trestním řízení přitom postupují především podle trestního řádu, a výsledky jejich šetření nemohou být z podstaty věci ovlivněny ani narušeny znaleckým posudkem. A to dokonce ani posudkem, jež si snad ke svému šetření nechaly v souladu s trestním řádem zpracovat samy. Takový posudek je pouze jednou součástí matérie, kterou musejí vyšetřující orgány vyhodnotit ve všech vzájemných souvislostech. Tím spíše není způsobilý jakkoli zasáhnout do probíhajícího trestního řízení posudek, jehož zpracování si objednal zcela nezávisle zadavatel.
11. Navrhovatel rovněž nepřijímá závěr, že potřeba zadání veřejné zakázky na znalecké posouzení zadaných IT zakázek s ohledem na trestní řízení pominula. Tento závěr je dle navrhovatele zcela absurdní, jelikož trestní řízení běželo před zahájením zadávacího řízení a běží i nadále zcela nezávisle na veřejné zakázce zadávané zadavatelem. Navíc skutečnost, že orgány činné v trestním řízení si v souvislosti s šetřením věci nechají rovněž zpracovat minimálně jeden znalecký posudek, bylo možné dle navrhovatele předjímat od samého počátku zahájení jejich činnosti v této věci. Takový postup je v obdobných případech totiž zcela běžný a obvyklý. Naopak situaci, kdy by si orgány činné v trestním řízení nenechaly zpracovat nezávislé znalecké posouzení, by bylo možné považovat dle navrhovatele za exces.
12. Navrhovatel dále uvádí, že účel znaleckého posouzení je navíc zcela odlišný od účelu trestního řízení. Lze říci, že je v určitém slova smyslu významně širší. Znalec má učinit závěr o tom, zda zadávací podmínky určitých veřejných zakázek zadavatele dostatečně definují obsah poptávaného plnění, zda jejich předpokládané hodnoty odpovídají obsahu předmětu plnění, zda nabídky vítězných uchazečů odpovídají zadávacím podmínkám, zda jejich nabídkové ceny byly v době uzavření smlouvy v místě a čase obvyklé, zda plnění návazných zakázek nemohlo být realizováno jiných dodavateli než těmi, kteří byli vyzváni k podání nabídky v jednacím řízení bez uveřejnění a zda tyto návazné zakázky byly účelné. Jinými slovy, má zodpovědět otázku, zda posuzované veřejné zakázky byly zadavatelem zadány oprávněně, účelně, hospodárně a efektivně. Znalecký posudek přitom nedovozuje trestní odpovědnost zadavatele či konkrétních osob angažovaných u zadavatele.
13. Trestní řízení a znalecké posouzení veřejných zakázek iniciované zadavatelem spolu tedy dle navrhovatele v žádném případě nesouvisejí natolik, že by byla způsobilá navzájem ovlivnit své závěry (které mohou být v obou případech odlišné).
14. Navrhovatel rovněž uvádí, že je zcela běžné a obvyklé, že v jednom a tomtéž případě je zadáno více znaleckých posudků, jejichž závěry jsou následně shledány jako (do jisté míry) protichůdné. To je zcela pochopitelné, neboť znalci zpracovávají posudky na základě vlastních myšlenkových pochodů vycházejících ze zkušeností, vědomostí, schopnosti interpretace a dalších dovedností, které jsou u každého znalce jiné. Není tedy nic zvláštního, dojdou-li různí znalci při využití stejných vstupních informací k odlišným závěrům.

Nepřekročitelnou hranicí je zde samozřejmě respektování objektivních skutečností a splnění povinnosti znalce vykonávat činnost řádně. Avšak při zachování této meze, jejíž překročení se zadavatel zjevně neobává, neboť *nezávislé a objektivní závěry [zadavatel] přirozeně očekával od jakéhokoli soudního znalce* (viz odůvodnění rozhodnutí o námitkách), neexistuje možnost, že by zadáním veřejné zakázky mohly být závěry trestního řízení jakkoli oprávněně zpochybněny. Soudy, policie a správní úřady v praxi velmi často posuzují věci právě na základě srovnání a vyhodnocení relevantnosti a důvěryhodnosti odůvodnění rozdílných znaleckých posudků. Jedná se tedy podle navrhovatele pouze o nepodloženou fabulaci zadavatele, která sleduje cíl zrušení zadávacího řízení.

15. Rovněž okolnost, že zrušení zadávacího řízení doporučila dozorcí rada, která zadání veřejné zakázky původně iniciovala, či jiný orgán nebo zaměstnanec zadavatele, je dle vyjádření navrhovatele zcela irelevantní ve vztahu k nezákonnosti tohoto úkonu, jelikož jakékoli vlastní jednání či opomenutí zadavatele (bez ohledu na to, který orgán zadavatele k němu zavládl) nelze považovat za relevantní důvod pro zrušení zadávacího řízení.
16. K domněnce zadavatele, že navrhovatel může být podjatý, neboť má údajně již předem názor na výsledek znaleckého zkoumání, aniž by k němu měl dosud podklady, navrhovatel uvádí, že Tomáš Pfeffer vyjádřil názor, že zadavatel zrušil zadávací řízení účelově, neboť má obavu, aby nevyšlo najevo jeho pochybení při zadání veřejných zakázek, jejichž znalecké posouzení je předmětem plnění zadávané veřejné zakázky. To je dle navrhovatele ostatně celkem pochopitelné, neboť v zadávacím řízení došlo k pochybnému vývoji přesně tak, jak pan Pfeffer předvídal. Zadavatel v této souvislosti dle navrhovatele účelově pomíjí, že pan Pfeffer s ohledem na nečinnost zadavatele v době po otevírání obálek zadavatele opakovaně kontaktoval a tázal se jej na předpokládaný termín rozhodnutí o výběru nejhodnější nabídky. Vždy se mu však dostalo pouze vyhýbavé a neurčité odpovědi. Tento nestandardní postup zadavatele pak v panu Pfefferovi vzbudil oprávněně dojem, že zadavatel nechce v zadávacím řízení postupovat transparentně a v souladu se zákonem. Toto podezření se ostatně následně ukázalo jako důvodné.
17. V souvislosti s uvedeným navrhovatel zdůrazňuje, že odpovědným a kvalifikovaným znalcem je v jeho případě Ing. Michael Trezzi, CSc. Úlohou sdružení INDOC, jehož je pan Pfeffer členem, v zadávacím řízení a při plnění veřejné zakázky je pomoc s formální stránkou věci, například hájením práv navrhovatele v zadávacím řízení (což se mimochodem díky postupu zadavatele záhy ukázalo jako nezbytné) a následně s administrativními činnostmi při vlastním plnění zakázky. Pan Pfeffer však objektivně nemá možnost jakkoli ovlivňovat závěry znaleckého posouzení, neboť zpracování posudku je v souladu se zákonem č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů, osobní odpovědností dříve zmíněného znalce Michaela Trezziho. Tvrzení o možné podjatosti navrhovatele tedy postrádá dle navrhovatele skutkovou i právní oporu.
18. Navrhovatel navrhuje, aby Úřad zrušil rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení a pokud Úřad současně nerozhodne o tom, že se zadavatel zrušením zadávacího řízení dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. e) zákona, podává podnět k zahájení řízení z moci úřední pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. e) zákona zadavatelem tím, že zrušil zadávací řízení v rozporu s § 84 zákona.

III. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

19. Dnem 25. 7. 2013, kdy Úřad obdržel uvedený návrh, bylo podle § 113 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zahájeno správní řízení ve věci vymezené obsahem návrhu ze dne 24. 7. 2013. Zadavatel obdržel stejnopis návrhu dne 24. 7. 2013.
20. Účastníky správního řízení podle § 116 zákona jsou:
 - zadavatel,
 - navrhovatel.
21. Zahájení správního řízení oznámil Úřad účastníkům řízení přípisem č. j. ÚOHS-S459/2013/VZ-14970/2013/523/BHr ze dne 14. 8. 2013. Usnesením č. j. ÚOHS-S459/2013/VZ-15239/2013/523/BHr ze dne 14. 8. 2013 Úřad účastníkům řízení stanovil lhůtu, ve které byli oprávněni navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko a lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům pro rozhodnutí. Týmž usnesením Úřad rovněž určil navrhovateli lhůtu k provedení úkonu – doplnění návrhu o doklad o složení kauce podle § 115 odst. 1 zákona ve výši 50 000,- Kč – a uvedené správní řízení přerušil do doby uplynutí lhůty pro doplnění návrhu o doklad o složení kauce.
22. Navrhovatel doručil Úřadu v jím stanovené lhůtě doklad o složení kauce podle § 115 odst. 1 zákona ve výši 50 000,- Kč.
23. Dne 21. 8. 2013 zadavatel (Mgr. Eva Chvalovská) nahlédl do spisu předmětného správního řízení. Protokol o nahlížení je součástí správního spisu.
24. Dne 26. 8. 2013 doručil zadavatel Úřadu vyjádření ze dne 23. 8. 2013 (k obsahu vyjádření blíže body 56 až 58 odůvodnění tohoto rozhodnutí).
25. Usnesením č. j. ÚOHS-S459/2013/VZ-16376/2013/523/BHr ze dne 2. 9. 2013 Úřad určil zadavateli lhůtu k provedení úkonu:
 - zaslání vyjádření, z jakého důvodu byla zadána předmětná veřejná zakázka, co mělo být účelem této zakázky, na základě jakého popudu, podnětu či návrhu vyvstala potřeba jejího zadání,
 - zaslání dopisu ministra zemědělství ze dne 25. 6. 2013, uvedeného v zápisu z jednání Dozorčí rady státního podniku Lesy České republiky, s.p. ze dne 1. 7. 2013, které proběhlo dne 27. 6. 2013, na který se zadavatel odkazuje ve svém vyjádření ze dne 31. 7. 2013,
 - zaslání vyjádření, kdy se zadavatel dozvěděl o zahájení trestního řízení ve věci týkající se prověřování postupů zadavatele při zadávání veřejných zakázek, jejichž posouzení mělo být předmětem znaleckého posudku,
 - zaslání vyjádření, od kdy je zadavateli známo, že orgány činné v trestním řízení zadaly v rámci trestního řízení vypracování znaleckého posudku na posouzení vybraných veřejných zakázek,
 - popřípadě zaslání dokumentů toto vyjádření potvrzujících.

26. Dne 4. 9. 2013 nahlédl navrhovatel (Tomáš Pfeffer) do spisu předmětného správního řízení. Protokol o nahlížení je součástí správního spisu.
27. V reakci na usnesení Úřadu č. j. ÚOHS-S459/2013/VZ-16376/2013/523/BHr ze dne 2. 9. 2013 doručil zadavatel Úřadu dne 11. 9. 2013 vyjádření ze dne 9. 9. 2013 (k obsahu vyjádření blíže body 59 až 63 odůvodnění tohoto rozhodnutí).
28. Dne 16. 9. 2013 doručil navrhovatel Úřadu vyjádření z téhož dne (k obsahu vyjádření blíže body 64 až 71 odůvodnění tohoto rozhodnutí).
29. Jelikož vyjádření zadavatele ze dne 9. 9. 2013 bylo podkladem pro rozhodnutí, Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S459/2013/VZ-21455/2013/523/OPi ze dne 7. 11. 2013 uvedené vyjádření zadavatele zaslal navrhovateli a určil mu lhůtu k vyjádření. Navrhovatel se k podkladům pro rozhodnutí nevyjádřil.

Vyjádření zadavatele k návrhu

30. Zadavatel ve svém vyjádření ze dne 31. 7. 2013 uvádí, že nadále setrvává na tom, že zadávací řízení zrušil oprávněně v souladu s ustanovením § 84 odst. 2 písm. e) zákona. Rovněž je toho názoru, že důvody hodné zvláštního zřetele byly v daném případě čistě objektivní povahy a stály vně zadavatele. Tyto důvody vyvstaly až po otevírání obálek s nabídkami, které se uskutečnilo dne 18. 4. 2013.
31. Zadavatel dále uvádí, že jak rozhodovací praxe Úřadu, tak i konstantní rozhodovací praxe správních soudů se k otázce výkladu ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona staví tak, že *„ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona předpokládá skutečnosti, které jsou objektivní, a tedy nezávislé na vůli zadavatele – slovy zákona ‚v průběhu zadávacího řízení se vyskytly důvody zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval.‘ Zadavatel by měl při posouzení oprávněnosti zrušení veřejné zakázky podle výše uvedeného ustanovení zákona zhodnotit, zda důvody pro zrušení veřejné zakázky splňují dvě podmínky vyplývající z cit. ustanovení zákona, a to podmínka, že se důvody vyskytly ‚v průběhu‘ zadávacího řízení, a že se jedná o důvody ‚zvláštního zřetele‘¹.“*
32. Zadavatel předně uvádí, že v době uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení na veřejnou zakázku ve Věstníku veřejných zakázek o zamýšleném postupu orgánů činných v trestním řízení spočívajícím v zadání znaleckého posudku posouzení IT zakázek realizovaných pro zadavatele, tedy veřejných zakázek, jejichž objektivní a nezávislé znalecké posouzení mělo být předmětem soutěžené veřejné zakázky, nevěděl. Poté, co se o této skutečnosti zadavatel v průběhu zadávacího řízení dozvěděl, rozhodl dne 2. 7. 2013 o zrušení zadávacího řízení. Zamýšlený postup orgánů činných v trestním řízení je dle zadavatele zcela evidentně důvodem objektivním, na jehož existenci nemá zadavatel žádný vliv.
33. Zadavatel rovněž považuje za potřebné poukázat na důvodovou zprávu k zákonu, jehož cílem má být zejména zajištění hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti nakládání s veřejnými prostředky. Primárním smyslem a účelem zákona je tak především hospodárné, efektivní a účelné vynakládání veřejných prostředků tak, aby byla dosažena jejich úspora a nebyly vynakládány zbytečně.²

¹ Podle rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S461/2010/VZ-3959/2011/530/JNe ze dne 17. 3. 2011

² Podle rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-R324/2012/VZ-24169/310/JRa ze dne 21. 12. 2012

34. K důvodům zrušení zadávacího řízení zadavatel uvádí, že v návaznosti na vývoj trestního řízení dozorčí rada zadavatele na svém zasedání dne 27. 6. 2013 ve shodě s názorem Ministerstva zemědělství ČR přijala doporučení, dle kterého již na zpracování předmětu veřejné zakázky netrvá a doporučuje zrušení zadávacího řízení, jelikož se vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele (spočívající zejména ve vývoji trestního řízení).
35. Jelikož bylo předmětné zadávací řízení zahájeno právě z popudu dozorčí rady zadavatele, považoval zadavatel za naprosto přirozené, že se k problematice pokračování zadávacího řízení vyjádří i ten, kdo proces zadání veřejné zakázky inicioval. Pokud pak dozorčí rada zadavatele ve shodě s názorem Ministerstva zemědělství ČR seznala, že za dané situace nelze nadále doporučit, aby zadavatel v zadávacím řízení pokračoval, považoval zadavatel takovéto rozhodnutí za další indicii dokazující legálnost jeho postupu.
36. Zadavateli bylo po uskutečnění procesu otevírání obálek s nabídkami sděleno, že orgány činné v trestním řízení ve věci posouzení IT zakázek realizovaných pro zadavatele, tedy veřejných zakázek, jejichž objektivní a nezávislé znalecké posouzení mělo být předmětem soutěžené veřejné zakázky, samy zadávají znalecké posouzení.
37. Zadavatel je toho názoru, že u soudního znalce poptaného orgány činnými v trestním řízení v rámci přípravy podkladů pro takové trestní řízení lze předpokládat, že tento plně dostojí svým povinnostem daným zejména zákonem č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících.
38. Dle zadavatele tedy lze očekávat, že by v případě, kdy by znalecký posudek v totožné věci vypracoval soudní znalec poptávaný v předmětném zadávacím řízení, tento dospěl k podobnému, ne-li zcela totožnému závěru, pročež by takový znalecký posudek byl duplicitní a tedy i nadbytečný. Zadavatel s ohledem na povahu trestního řízení nemůže znát přesný rozsah znaleckého posudku zadávaného orgány činnými v trestním řízení, avšak s ohledem na skutečnost, že předmětem uvedeného znaleckého posudku je posouzení stejných veřejných zakázek jako v případě znaleckého posudku poptávaného zadavatelem v zadávacím řízení, lze důvodně předpokládat, že se tento bude zabývat pro účely dovození trestněprávní odpovědnosti minimálně obdobnými otázkami.
39. S ohledem na zamýšlený postup orgánů činných v trestním řízení u zadavatele objektivně pominula dle jeho vyjádření potřeba veřejnou zakázku zadat. Pokud by zadavatel v zadávacím řízení na veřejnou zakázku i po seznání zamýšleného postupu orgánů činných v trestním řízení nadále pokračoval, nebylo by dle zadavatele jistě možno takový postup považovat za hospodárný, směřující k šetrnému, účelnému a efektivnímu vynakládání veřejných prostředků, tedy směřující k naplnění hlavního cíle zákona.
40. K tomu zadavatel rovněž cituje rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-R324/2012/VZ-24169/310/JRa ze dne 21. 12. 2012, které se týkalo případu zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku zadavatelem odůvodněného poukazem na důvody hodné zvláštního zřetele, které měly v daném případě spočívat mj. v nepotřebnosti předmětu veřejné zakázky, kdy souběžně probíhalo zadávací řízení na obdobný předmět plnění veřejné zakázky a Úřad k tomu uvedl, že uvedená skutečnost *„rovněž spadá pod důvody zvláštního zřetele hodné, jak předpokládá ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona, neboť zadavatel již plnění, které tvoří předmět veřejné zakázky, nepotřebuje.“*

41. V témže rozhodnutí Úřad uvedl, že pořízení druhého obdobného předmětu plnění veřejné zakázky by bylo „*v přímém rozporu s primárním smyslem a účelem zákona, jímž je hospodárné, efektivní a účelné vynakládání veřejných prostředků tak, aby byla dosažena jejich úspora, aby nebyly vynakládány neekonomicky a zbytečně.*”
42. Zadavatel dále cituje z uvedeného rozhodnutí „*Zákonný cíl hospodárného vynakládání prostředků z veřejných zdrojů je nejvyšší a nelze nad něj obecně stavět formální zajištění hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli ve smyslu zajištění práva uchazeče na bezpodmínečnou realizaci veřejné zakázky, která by již nevedla k zamýšlenému výsledku a popírala by zásadu hospodárnosti. Zajištění efektivní hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli je tedy pouhým prostředkem k uskutečnění definovaného cíle hospodárného nakládání s veřejnými zdroji. V konkrétním odůvodněném případě proto nelze trvat na formálním prosazování tohoto prostředku bez zohlednění, zda k primárnímu cíli zákona povede či nikoli. Tento prostředek musí být vždy provázán se základním cílem zákona, jímž je právě úspora veřejných zdrojů.*” a „*pokud realizace zadávacího řízení již není efektivní a nesměřuje k účelnému a hospodárnému vynaložení veřejných zdrojů, nelze na jeho dokončení trvat, byť má tato skutečnost za následek neúčelné vynaložení nákladů uchazečů na zpracování jejich nabídek. Toto je nutno přičíst na vrub podnikatelského rizika, kterému se každý uchazeč podávající svou nabídku v zadávacím řízení vystavuje, neboť vždy může nastat situace, že jeho nabídka nebude vybrána jako nejvýhodnější. Úřad zdůraznil, že právo uchazeče na realizaci zadávacího řízení a výběr nejvhodnější nabídky nelze stavět nad dosažení cíle zákona.*”
43. Zadavatel pokračuje v citaci uvedeného rozhodnutí, kdy uvádí, že podmínky splňující definici důvodů hodných zvláštního zřetele, jak je má na mysli ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona „*je třeba vykládat a posuzovat ve vzájemné souvislosti a také v kontextu se sledováním hlavního účelu zákona, jímž je zajištění hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti nakládání s veřejnými prostředky. Naplnění tohoto cíle a dodržení zásady hospodárnosti je třeba mít vždy na paměti, není proto možné za všech okolností „nutit“ zadavatele formálně dokončit zadávací řízení, když zadavatel dostatečně prokázal, že by jeho provedení již nemohlo dospět k zamýšlenému výsledku.*” A dále uvádí citaci, v níž Úřad konstatuje „*jestliže zadavatel v průběhu zadávacího řízení dospěl k závěru, že veřejnou zakázku již není účelné realizovat a toto dostatečně zdůvodnil, nelze na něm smysluplně požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval a tím odnímat zadavateli právo na zrušení takového zadávacího řízení. Takový postup by ve svém důsledku byl v rozporu s cílem zákona, tj. zajištění efektivního vynaložení finančních prostředků.*”
44. K argumentům navrhovatele pak zadavatel uvádí, že pouze zadavatel, který zadávací řízení na veřejnou zakázku zadává, ví nejlépe, jaká jeho potřeba má být prostřednictvím plnění předmětu veřejné zakázky naplněna a jaký cíl naplněním této potřeby sleduje, a je také jediným subjektem způsobilým posoudit, zda tato potřeba byla případně naplněna (a tedy zda účelu sledovaného zadávacím řízením bylo dosaženo) již v průběhu zadávacího řízení, tedy v době před zadáním veřejné zakázky, v důsledku objektivních, na vůli zadavatele nezávislých okolností.
45. Zadavateli není zřejmé, jakým způsobem a na základě jakých skutečností navrhovatel dospěl k závěru, že zadání zpracování minimálně jednoho znaleckého posudku orgány činnými v trestním řízení v souvislosti s šetřením věci bylo možné předjímat od samého počátku

zahájení jejich činnosti v této věci. Takový postup je totiž, jak tvrdí navrhovatel, zcela běžný a obvyklý. Zadavatel je naopak toho názoru, že předvídat zadání znaleckého posudku orgány činnými v trestním řízení (nejen) v posuzovaném případě možné nebylo.

46. Zadavatel rovněž nesouhlasí s názorem navrhovatele, kdy akcentuje údajný rozdíl v účelu znaleckého posouzení, jehož zpracování mělo být předmětem veřejné zakázky, a účelu znaleckého posudku zadávaného orgány činnými v trestním řízení, když uvádí, že znalecký posudek, jehož zpracování mělo být předmětem veřejné zakázky, nedovozuje trestní odpovědnost zadavatele či konkrétních osob angažovaných u zadavatele. K tomu zadavatel uvádí, že navrhovatel naprosto nepochopil úlohu znaleckého posudku v trestním řízení. Znalecký posudek plní v trestním řízení především roli důkazní, když přispívá k objasnění skutečností relevantních z hlediska vyšetřování orgánů činných v trestním řízení. Nikdy však nezjišťuje případnou trestní odpovědnost fyzické nebo právnické osoby, ani to, zda vůbec byl trestný čin spáchán. Pouze soudy rozhodují o vině a trestu za trestné činy. Znalecký posudek, jehož zpracování zadávají orgány činné v trestním řízení, je tedy formálně tentýž jako znalecký posudek, jehož vypracování mělo být předmětem zrušené veřejné zakázky.
47. K argumentu navrhovatele, že „*jakékoli vlastní jednání či opomenutí zadavatele (bez ohledu na to, který orgán zadavatele k němu zavedl podnět) nelze považovat za relevantní důvod pro zrušení zadávacího řízení*“, zadavatel uvádí, že důvody, které vedly dozorčí radu ve shodě s názorem Ministerstva zemědělství ČR jako zakladatele zadavatele k doporučení zadavateli zrušit zadávací řízení na veřejnou zakázku, vyvstaly až v jeho průběhu, přičemž se jednalo o důvody stojící objektivně mimo zadavatele a jeho dozorčí radu. Těmito důvody byly v první řadě zadání vypracování znaleckého posouzení, jež mělo být předmětem veřejné zakázky, orgány činnými v trestním řízení, a s tím související nehospodárné, ba přímo nešetné vynaložení veřejných prostředků v případě zadání veřejné zakázky, a dále obava zadavatele z možných rozdílných závěrů obou znaleckých posouzení a tedy možné zpochybnění výsledků probíhajícího trestního řízení.
48. Pokud navrhovatel poukazuje na skutečnost, že statutární orgán zadavatele měl jeho dozorčí radu upozornit na „*zákonné konsekvence, které přináší zrušení zadávacího řízení v rozporu se zákonem, a tedy na problémy, které uplatnění jeho doporučení zadavateli přinese*“, zadavateli nezbývá než opakovat, že zadávací řízení na veřejnou zakázku bylo zrušeno zcela v souladu s ustanovením § 84 odst. 2 písm. e) zákona, tudíž statutární orgán zadavatele neměl v tomto ohledu „na co“ jeho dozorčí radu upozornit.
49. K vyjádření navrhovatele k zadavatelově domněnce o tom, že navrhovatel může být podjatý, neboť má údajně již předem názor na výsledek znaleckého zkoumání, aniž by k němu měl dosud podklady, zadavatel uvádí, že v námitkách proti zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku bylo uvedeno mj. následující: „*Stěžovatel je přesvědčen o tom, že zadavateli je právě uvedené dobře známo, neboť s trestním řízením má již své zkušenosti, a že jeho existenci využil jako zástupný důvod pro zrušení zadávacího řízení. Možná tak učinil z obavy, že závěry znaleckého posudku, pokud by jej zpracovával stěžovatel, budou zpracovány nezávisle a objektivně, v důsledku čehož nemusejí vyznět ve prospěch zadavatele.*“
50. Zadavatel dle svého vyjádření rozhodně nepřistoupil ke zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku z toho důvodu, že by se obával (jak mu navrhovatel podsouval), že navrhovatel zpracuje znalecký posudek nezávisle a objektivně, naopak, takové nezávislé

a objektivní závěry přirozeně očekával od jakéhokoliv soudního znalce, který by byl v zadávacím řízení vybrán (neboť logicky očekával, že znalec bude dodržovat právními předpisy jemu stanovené povinnosti).

51. Zadavatel rovněž považuje za potřebné poukázat na skutečnost nasvědčující tomu, že navrhovatel názor na výsledek znaleckého zkoumání, a to aniž by měl k dispozici podklady k němu, skutečně předem měl. Do e-mailu ze dne 3. 7. 2013 adresovaného zadavateli totiž navrhovatel napsal následující: „... takže nakonec zrušení zakázky ze zástupného a účelového důvodu? Vy si prevítí vážně nedáte pokoj! Jste schopni cinknout i zakázku na audit cinknutých zakázek :))) Uvidíme se u antimonopolního úřadu - s podobnými pokusy máme bohaté zkušenosti a zatím držíme skóre 4:0, přičemž silně pochybuji, že byste nám jej měli zhoršit...“ Z uvedeného je tedy dle zadavatele patrné, že navrhovatel měl názor na výsledek znaleckého zkoumání hotov ještě dříve, než vůbec obdržel podklady, které měly být předmětem znaleckého zkoumání. Takový postup zjevně nelze označit za nezávislý a objektivní, naopak, spíše za naprosto skandální. Zadavatel v této souvislosti též odkazuje na článek ze dne 12. 7. 2013 „Cinknutá zakázka na audit cinknutých zakázek. Lesy ČR dovedly intrikaření na samý vrchol“ publikovaný na www.indoc.cz.
52. K navrhovatelovu tvrzení o netransparentním a zákonu odporujícím postupu zadavatele v zadávacím řízení na veřejnou zakázku zadavatel uvádí, že v zadávacím řízení postupoval od počátku zcela v souladu se zákonem. O „důvodnosti podezření“ navrhovatele ohledně opačného postupu zadavatele by bylo možno hovořit teprve po právní moci rozhodnutí, kterým by Úřad jako jediný kompetentní orgán dohledu nad zadáváním veřejných zakázek takovou údajnou „důvodnost“ potvrdil, resp. vyslovil by, že zadavatel skutečně v souladu se zákonem nejednal. S ohledem na skutečnost, že Úřad v daném případě žádné rozhodnutí dosud nevydal a obsah případně v budoucnu vydaného rozhodnutí rozhodně nelze s jistotou předjímat, považuje zadavatel tvrzení o důvodném podezření navrhovatele z netransparentního postupu zadavatele za zcela nepřístojné.
53. K navrhovatelovu tvrzení, že výsledek zadávacího řízení na veřejnou zakázku musel být zcela zřejmý, neboť zadavateli bylo známo, že navrhovatel podal nabídku s nejnižší nabídkovou cenou, zadavatel uvádí, že nerozporuje, že v okamžiku otevírání obálek s nabídkami byla nabídková cena obsažená v nabídce navrhovatele nejnižší. Zadavatel však upozorňuje, že zadávací řízení na veřejnou zakázku bylo zrušeno dříve, než vůbec došlo k dokončení posouzení, zda jednotliví uchazeči splnili zadavatelem poptávané kvalifikační předpoklady. Dle zadavatele je pak logické, že přezkumu nebyly podrobeny ani další aspekty nabídek (viz např. § 77 zákona). Uvedené tvrzení navrhovatele tak lze označit za zjevně předčasné.
54. Zadavatel navrhuje, aby Úřad návrh navrhovatele podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona zamítl, a aby řízení ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. e) zákona nezahajoval.
55. Zadavatel na podporu svých tvrzení v rámci uvedeného vyjádření navrhl důkaz částí zápisu z jednání dozorčí rady ze dne 27. 6. 2013.

Vyjádření zadavatele ze dne 23. 8. 2013

56. Dne 26. 8. 2013 doručil zadavatel Úřadu vyjádření ze dne 23. 8. 2013, v němž uvádí, že ohledně konkrétního způsobu seznání zamýšleného postupu orgánů činných v trestním

řízení (zejména pak k problematice vypracování znaleckého posudku zadávaného orgány činnými v trestním řízení) navrhuje důkaz svědeckou výpovědí JUDr. Aleše Stluky, ředitele odboru bezpečnosti a kontroly zadavatele. Uvedený svědek je kromě svědecké výpovědi schopen doložit další dokumenty týkající se komunikace s orgány činnými v trestním řízení.

57. Zadavatel též uvádí, že dokumenty a podklady, z nichž by byl patrný konkrétní postup orgánů činných v trestním řízení, jsou pro zadavatele s ohledem na skutečnost, že se jedná o trestní řízení „živé“, tedy řízení dosud probíhající a neukončené, velmi těžko dostupné. Zadavatel proto odkazuje na příslušný orgán činný v trestním řízení, u něž je možno si případné další podklady vyžádat.
58. Zadavatel navrhuje, aby Úřad v případě, že navrhovatel nesloží kauci ani v dodatečně lhůtě stanovené Úřadem, správní řízení zastavil. V případě, že navrhovatel kauci složí, navrhuje, aby Úřad návrh zamítl, a aby nezahajoval správní řízení z moci úřední ve věci možného spáchání správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. e) zákona.

Vyjádření zadavatele ze dne 9. 9. 2013

59. V reakci na usnesení Úřadu č. j. ÚOHS-S459/2013/VZ-16376/2013/523/BHr ze dne 2. 9. 2013 doručil zadavatel Úřadu dne 11. 9. 2013 vyjádření ze dne 9. 9. 2013, v němž mimo jiné uvádí, že dne 22. 1. 2013 byla na základě příkazu (...) soudu (...) vydaného pod sp. zn. (...) provedena prohlídka jiných prostor a pozemků zadavatele, přičemž ze zmíněného příkazu bylo seznatelné, že prohlídka se měla týkat veřejných zakázek v oblasti IT realizovaných pro zadavatele, a současně z toho příkazu bylo seznatelné, že předmětná prohlídka jiných prostor a pozemků zadavatele má být provedena jako neodkladný a neopakovatelný úkon ve smyslu § 158 odst. 3 písm. i) trestního řádu s odkazem na § 160 odst. 4 trestního řádu, tedy jako úkon předcházející zahájení trestního stíhání.
60. Zadavatel rovněž uvádí, že s ohledem na skutečnost, že trestní řízení bylo ve stadiu před zahájením trestního stíhání, rozhodně si nemohl udělat představu o tom, zda a případně jak bude trestní řízení probíhat, zda orgány činné v trestním řízení věc ve smyslu § 159a trestního řádu neodloží, případně zda přistoupí k zadání vypracování znaleckého posudku na posouzení veřejných zakázek realizovaných pro zadavatele v oblasti IT. Zadavatel tedy 27. 3. 2013 přistoupil k vyhlášení předmětného zadávacího řízení.
61. Zadavatel dále uvádí, že orgány činné v trestním řízení na svůj postup v rámci trestního řízení logicky neupozorňují a zadavateli nebylo oficiálním dokumentem sděleno, že by v rámci trestního řízení byl přibrán soudní znalec. Tato skutečnost vyplynula dle vyjádření zadavatele až z komunikace mezi zadavatelem a orgány činnými v trestním řízení, když tyto začaly právě za účelem vypracování znaleckého posudku ve věci veřejných zakázek v oblasti IT realizovaných pro zadavatele žádat o doložení dalších podkladů. Tuto informaci se zadavatel dozvěděl až v průběhu měsíce května 2013.
62. Pro úplnost Úřad uvádí, že vyjádření zadavatele dále obsahuje rovněž citace z dokumentů, které zadavatel označil jako obchodní tajemství. Vzhledem k tomu, že Úřad těmito dokumenty neprováděl důkaz, dokumenty nebyly podkladem rozhodnutí, Úřad tyto citace neuvádí.
63. Zadavatel na podporu svých tvrzení v rámci uvedeného vyjádření navrhl tyto důkazy:
 - a) dopis zakladatele č. j. 193717/2012/-MZE-12142 ze dne 25. 10. 2012,

- b) dopis zakladatele č. j. 202734/2012-MZE-12142 ze dne 8. 11. 2012,
- c) zápis z řádného jednání dozorčí rady zadavatele ze dne 6. 12. 2012,
- d) příkaz k prohlídce jiných prostor a pozemků vydaný dne 17. 1. 2013 pod sp. zn. 0 Nt 1113/2013 Okresním soudem v Hradci Králové,
- e) svědecká výpověď JUDr. Martina Valdaufa, vedoucího odboru kanceláře GR,
- f) článek „Stamiliony z IT zakázek Lesů ČR se otočily ve Švýcarsku“ publikovaný dne 23. 10. 2012 v deníku E15,
- g) dopis zakladatele č. j. 37600/2013-MZE-12141 ze dne 25. 6. 2013,
- h) svědecká výpověď JUDr. Aleše Stluky, ředitele odboru bezpečnosti a kontroly zadavatele.

Vyjádření navrhovatele ze dne 16. 9. 2013

- 64. Dne 16. 9. 2013 doručil navrhovatel Úřadu vyjádření z téhož dne, v němž uvádí, že trvá na veškeré argumentaci, jež je uvedena v podrobném odůvodnění podaného návrhu a nad rámec tohoto se vyjadřuje k tvrzením obsaženým ve vyjádřeních zadavatele.
- 65. K zadavatelem citovanému rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-R324/2012/VZ-24169/310/JRa navrhovatel uvádí, že dané rozhodnutí vychází ze zcela odlišné situace, jelikož zde Úřad přisvědčil zrušení zadávacího řízení z důvodu plánovaného sloučení zadavatele (zdravotnického zařízení) s jiným subjektem (rovněž zdravotnickým zařízením), který zadával paralelně obdobnou veřejnou zakázku. Mělo tak dojít k právnímu zániku zadavatele. Důvodem pro zrušení tedy nebyla pouhá existence souběžného zadávacího řízení, jak se snaží ve svém vyjádření tvrdit zadavatel. V čl. 58 odůvodnění citovaného rozhodnutí předseda Úřadu uvedl: *„Mám za to, že uvedená tisková zpráva [o možnosti sloučení zadavatele s jiným subjektem] je v daném případě rozhodující, jakožto objektivní důvod hodný zvláštního zřetele. Mám za to, že bez ní, by zrušení zadávacího řízení bylo postaveno pouze na subjektivních důvodech.“* Předseda Úřadu tak v zadavatelem citovaném rozhodnutí dochází k závěru, že bez zamýšleného sloučení zadavatele s jiným subjektem by důvody pro zrušení v daném případě dány nebyly. Dle navrhovatele je tedy zřejmé, že citované rozhodnutí Úřadu se zabývá skutkově zcela odlišným případem, a že jeho závěry na právě šetřený případ objektivně nedopadají.
- 66. Navrhovatel k polemice zadavatele ohledně rozdílnosti znaleckého posudku, jehož zpracování bylo předmětem šetřené veřejné zakázky a znaleckého posudku pořizovaného pro účel trestního řízení, zdůrazňuje, že zadavatelem pořizovaný znalecký posudek (předmět šetřené veřejné zakázky) není a ani nemůže být nahrazen znaleckým posudkem zadaným pro účel trestního řízení, a to především z důvodu, že každý ze zmíněných posudků je zadáván k jinému účelu a z jiných důvodů.
- 67. K tomu navrhovatel dále uvádí, že trestní řízení se zabývá zodpovězením otázky, zda v souvislosti s veřejnými zakázkami zadavatele došlo ke spáchání trestného činu. S ohledem na specializovaný předmět veřejných zakázek je běžným a předvídatelným postupem, nechají-li si orgány činné v trestním řízení zpracovat znalecký posudek či posudky. Posudek zpracovaný pro zadavatele přitom není schopen jakkoli, tedy ani negativně, ovlivnit závěry vyšetřování Policie ČR. I v případě, že by jej zadavatel policii poskytl či by si jej policie sama vyžádala, bude to pouze další podklad (důkaz) pro posouzení postupu zadavatele,

příčemž důkazy jsou vyšetřujícími orgány vyhodnocovány ve všech vzájemných souvislostech. Znalecký posudek zpracovaný nezávisle pro potřebu zadavatele mimo trestní řízení nemá potenciál jakkoli zasáhnout do tohoto řízení, natož ovlivnit jeho výsledek.

68. Navrhovatel rovněž uvádí, že účelem znaleckého posouzení (předmětu šetřené veřejné zakázky) je zjištění (závěr znalce), zda zadávací podmínky určitých veřejných zakázek zadavatele dostatečně definují obsah poptávaného plnění, zda jejich předpokládané hodnoty odpovídají obsahu předmětu plnění, zda nabídky vítězných uchazečů odpovídají zadávacím podmínkám, zda jejich nabídkové ceny byly v době uzavření smlouvy v místě a čase obvyklé, zda plnění návazných zakázek nemohlo být realizováno jiným dodavatelem než těmi, kteří byli vyzváni k podání nabídky v jednacím řízení bez uveřejnění a zda tyto návazné zakázky byly účelné. Toto znalecké posouzení má zodpovědět otázku, zda posuzované veřejné zakázky byly zadavatelem zadány oprávněně, účelně, hospodárně a efektivně, aniž by dovozoval jakoukoli trestní odpovědnost. Trestní řízení a znalecké posouzení veřejných zakázek iniciované zadavatelem spolu tedy v žádném případě nesouvisejí natolik, že by byla způsobila navzájem ovlivnit své závěry.
69. Navrhovatel považuje za paradoxní, že zadavatel zrušil zadávací řízení s ohledem na údajnou duplicitu předmětu plnění zakázky vzhledem ke znaleckému posudku pořizovanému pro potřeby Policie ČR, avšak přitom sám připouští, že *nemůže znát přesný rozsah znaleckého posudku*.
70. K návrhu zadavatele, aby byl svědecky vyslechnut JUDr. Aleš Stluka, ředitel odboru bezpečnosti a kontroly zadavatele, navrhovatel uvádí, že provedení navrhovaného důkazu považuje za obsoletní. Není zřejmé, co nového by mohl přinést výsledek zaměstnance zadavatele, o němž nelze důvodně předpokládat, že by zastával odlišné stanovisko než jeho zaměstnavatel. V tomto smyslu je tedy svědectví navrženého zaměstnance pro účel šetření veřejné zakázky bezcenné.
71. K tvrzení zadavatele ohledně nemožnosti předjímat výsledek zadávacího řízení navrhovatel uvádí, že jde pouze o účelovou snahu zpochybnit újmu navrhovatele, která mu vznikla zrušením zadávacího řízení. Z dokumentace veřejné zakázky vyplývá, že zadavatel provedl a dokončil posouzení nabídek. Tu dospěl k závěru, že nabídka navrhovatele je úplná, přijatelná a vyhovuje posouzení z hlediska splnění zákonných požadavků a požadavků zadavatele uvedených v zadávacích podmínkách. Zadavatel by ji tedy, s ohledem na skutečnost, že obsahovala nejnižší nabídkovou cenu, musel vybrat v zadávacím řízení jako nejvhodnější a navrhovatel by tak plnil veřejnou zakázku. Zadavatel přitom ve svém vyjádření výslovně uvádí, že *zadávací řízení na veřejnou zakázku bylo zrušeno dříve, než vůbec došlo k dokončení posouzení, zda jednotliví uchazeči splnili zadavatelem poptávané kvalifikační předpoklady. Je pak logické, že přezkumu nebyly podrobeny ani další aspekty nabídek (viz např. § 77 ZVZ)*.

Rozhodnutí ve věci

72. Rozhodnutím č. j. ÚOHS-S459/2013/VZ-22958/2013/523/OPi ze dne 25. 11. 2013 (ve znění opravného usnesení č. j. ÚOHS-S459/2013/VZ-24281/2013/523/OPi ze dne 7. 1. 2014), rozhodl Úřad následovně (dále jen „původní rozhodnutí“):

- ve výroku I. původního rozhodnutí Úřad rozhodl, že zadavatel nedodržel postup stanovený v ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona tím, že zrušil zadávací řízení na veřejnou zakázku, aniž byly naplněny důvody pro jeho zrušení, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy,
- ve výroku II. původního rozhodnutí jako opatření k nápravě Úřad podle § 118 odst. 1 zákona zrušil rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení ze dne 2. 7. 2013,
- ve výroku III. původního rozhodnutí Úřad podle § 119 odst. 2 zákona v návaznosti na § 1 vyhlášky č. 328/2006 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele pro účely zákona o veřejných zakázkách, zadavateli uložil uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč.

Řízení o rozkladu

73. Proti původnímu rozhodnutí podal zadavatel dne 10. 12. 2013 rozklad, v němž uvedl následující.
74. Zadavatel v rozkladu uvedl, že původní rozhodnutí mu bylo doručeno již dne 25. 11. 2013, avšak jako datum vyhotovení je v napadeném rozhodnutí uvedeno datum 26. 11. 2013. Dle zadavatele tak napadené rozhodnutí nemůže obstát, protože Úřad napadené rozhodnutí fakticky vypravil o den dříve, než je vydal. Napadené rozhodnutí je tak v důsledku této vady nezákonné. Zadavatel v této souvislosti odkazuje na ustanovení § 69 odst. 1 správního řádu a na rozsudek Nejvyššího soudu České republiky č. j. 21 Cdo 2288/2012-129 ze dne 2. 7. 201, dle kterého *„K tomu, aby byla listina vydaná soudem veřejnou listinou, nepostačuje, aby byla vydána v mezích pravomoci soudu; samozřejmým požadavkem kladeným na veřejnou listinu je také to, aby byla vydána v předepsané formě (...) Usnesení soudu, které (...) nevyhovuje formálním požadavkům, kladeným na veřejnou listinu, tedy není – objektivně vzato nemůže být – způsobilé potvrdit, že jde o nařízení soudu jím sledované“*.
75. K právnímu posouzení Úřadu, že doporučení dozorčí rady zadavatele zrušit zadávací řízení není důvodem hodným zvláštního zřetele ve smyslu ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona, zadavatel uvedl, že tento důvod zrušení zadávacího řízení je důvodem spíše podpůrným. Dle zadavatele hlavní důvod pro zrušení zadávacího řízení představuje vývoj trestního řízení ve věci IT zakázek. K tomu zadavatel dodal, že *„teprve až v návaznosti na vývoj trestního řízení jako objektivní skutečnosti stojící zcela mimo jakýkoli vliv zadavatele dozorčí rada na svém zasedání dne 27. 6. 2013 po vyjádření Ministerstva zemědělství ČR jako zakladatele zadavatele přijala doporučení ke zrušení zadávacího řízení (...) důvody přitom měly spočívat (...) ve vývoji onoho trestního řízení“*.
76. Úvahu Úřadu o tom, že *„za zadavatele rozhoduje jen a pouze jeho statutární orgán“* považoval zadavatel za zcela nepřipadnou a s předmětem řízení nesouvisející.
77. Zadavatel dále vytýkal Úřadu, že v původním rozhodnutí nesprávně zaměňuje trestní řízení a následné zpracování znaleckého posudku orgány činnými v trestním řízení. Zadavatel tvrdí, že konkrétní zadání znaleckého posudku v trestním řízení nemohl ani při nejlepší vůli předvídat, a tedy nemohl mít ode dne 22. 1. 2013 povědomí o možném důvodu pro zrušení zadávacího řízení, jak mylně uvedl v odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad. Zadavatel v této souvislosti uvedl, že se dozvěděl až v průběhu května roku 2013, tedy poté, co byly

otevřeny obálky s nabídkami uchazečů, že orgány činné v trestním řízení hodlají zadat znalecké posudky ve věci IT zakázek.

78. Konstatoval tedy, že dne 22. 1. 2013, ani v době zahájení zadávacího řízení, nebylo možné průběh trestního řízení souvisejícího s prošetřováním IT zakázek realizovaných pro zadavatele jakkoli předjímat, případně předvídat zadání konkrétního znaleckého posouzení orgány činnými v trestním řízení.
79. Dále zadavatel brojil proti závěru Úřadu o tom, že ani důvod vedoucí ke zrušení zadávacího řízení, spočívající v nehospodárnosti pokračování zadávacího řízení, není důvodem zvláštního zřetele hodným ve smyslu ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona. Zadavatel je přesvědčen, že zájem uchazečů na pokračování v zadávacím řízení by neměl vést k popření smyslu a účelu zákona, kterým je šetrné, efektivní a účelné vynakládání veřejných prostředků. Dle zadavatele by měla být dána přednost zájmu uchazečů na pokračování v zadávacím řízení pouze v odůvodněných případech jako např. veřejná zakázka směřující k uspokojení veřejných potřeb nebo veřejného zájmu (zajištění dopravní obslužnosti určitého území formou autobusové dopravy apod.).
80. V daném případě předmětem veřejné zakázky bylo dle zadavatele výlučně uspokojení výhradní potřeby zadavatele, přičemž s ohledem na zamýšlený postup orgánů činných v trestním řízení potřeba *„dodržení předmětu a účelu veřejné zakázky (tedy vypracování znaleckého posouzení IT zakázek realizovaných pro zadavatele)“* v průběhu zadávacího řízení objektivně pominula.
81. Zadavatel dále odkázal na ustálenou rozhodovací praxi Úřadu, resp. předsedy Úřadu, týkající se zrušení zadávacího řízení dle ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona; dle rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S302/2012/VZ-19994/2012/513/EDo ze dne 23. 10. 2012 *„pod ‚důvody hodné zvláštního zřetele‘ vedoucí ke zrušení zadávacího řízení uvedené v § 84 odst. 2 písm. e) zákona je třeba podřadit skutečnosti stojící vně zadavatele a atakující samotný smysl dokončení již zahájeného zadávacího řízení. S tím souvisí i důležitá zásada zadávacího řízení, tj. zásada hospodárnosti, která sleduje efektivní vynakládání veřejných finančních prostředků a jejíž smysl nemůže být popřen. V důsledku této změny by tedy bylo nesmyslné požadovat po zadavateli formální dokončení zadávacího řízení, které fakticky již nemůže dospět k zamýšlenému výsledku. Tedy pokud nastaly okolnosti, za kterých by sice bylo možné pokračovat v zadávacím řízení, avšak dokončení takového řízení by nebylo efektivní a ekonomické. Záleží tedy na uvážení zadavatele, zda bude v takovém zadávacím řízení pokračovat nebo je zruší“*. Zadavatel dále uvedl, že dle rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R368/2012/VZ-18569/2013/310/RBu ze dne 27. 9. 2013 je třeba interpretovat pojem *„důvody hodné zvláštního zřetele“* *„s ohledem na vzájemnou souvislost skutečností příslušného případu a podmínek pro zrušení zadávacího řízení uvedených v zákoně (...) naplnění předmětu veřejné zakázky a dodržení zásady hospodárnosti je třeba mít vždy na paměti, není proto možné za všech okolností nutit zadavatele formálně dokončit zadávací řízení, když zadavatel dostatečně prokázal, že by jeho provedení již nemohlo dospět k zamýšlenému výsledku“*.
82. Zadavatel dále uvedl, že efektivní, účelné a šetrné vynakládání veřejných prostředků je základním principem celé právní úpravy. Dle zadavatele by bylo v rozporu se samotným účelem zákona nutit zadavatele, aby v zadávacím řízení na veřejnou zakázku pokračoval

a veřejnou zakázku následně zadal v případě, že taková veřejné zakázka neodpovídá jeho potřebám a zároveň by představovala zbytečný výdaj veřejných prostředků. Zadavatel vytýkal Úřadu, že pokud výše uvedený princip zákona v napadeném rozhodnutí pominul, trpí napadené rozhodnutí věcnou nesprávností. Zadavatel odkázal na důvodovou zprávu k zákonu, dle které je účelem zákona dosažení účelného, efektivního a šetrného vynakládání veřejných prostředků, a dále na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 Afs 60/2009-78 ze dne 31. 5. 2010, dle kterého *„účelem právní regulace veřejných zakázek je mj. zajištění transparentnosti, efektivnosti, účelnosti a hospodárnosti při vynakládání veřejných prostředků“*. Zadavatel rovněž odkázal na rozhodovací praxi Úřadu, resp. předsedy Úřadu, dle které *„Výklad ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona by tedy neměl vést k tomu, aby byl zadavatel nucen za každou cenu pokračovat v zadávacím řízení, které je pro něj výrazně nevýhodné a které nereflektuje jeho aktuální potřeby“* (z rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R368/2012/VZ-18569/2013/310/RBu ze dne 27. 9. 2013).

83. Zadavatel konstatoval, že potřeba zadat veřejnou zakázku pro něj definitivně pominula, přesto jej Úřad *„i přes tuto skutečnost naprosto nelogicky nutí (...) pokračovat v zadávacím řízení na zakázku, jejíž plnění zadavatel již nepotřebuje“*. Zadavatel v této souvislosti uvádí, že je v rozporu se samotným účelem zákona nutit zadavatele, aby v zadávacím řízení pokračoval a veřejnou zakázku zadal. Jestliže Úřad nezohlednil princip (účel) zákona spočívající v *„efektivním, účelném a šetrném vynakládání veřejných prostředků“*, tak napadené rozhodnutí je dle zadavatele věcně nesprávné.
84. Zadavatel dále uvedl, že v původním řízení navrhl důkaz svědeckou výpovědí JUDr. Aleše Stluky, ředitele odboru bezpečnosti a kontroly zadavatele, k tomu, aby prokázal konkrétní způsob, jakým seznal zamýšlený postup orgánů činných v trestním řízení, zejména co se týče vypracování znaleckého posudku zadávaného orgány činnými v trestním řízení. Zadavatel následně vytkl Úřadu, že neprovedl jím navrhovaný důkaz, a dokonce ani v napadeném rozhodnutí nevedl, z jakých důvodů tak neučinil. Zadavatel konstatoval, že tímto postupem Úřad porušil ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu.
85. Dle zadavatele se Úřad rovněž nijak nevyjádřil k následujícím návrhům zadavatele na provedení důkazů, a to důkazu příslušnou částí zápisu z jednání dozorčí rady zadavatele ze dne 27. 6. 2013, dopisem zakladatele č. j. 193717/2012-MZE-12142 ze dne 25. 10. 2012, článkem *„Stamiliony z IT zakázek Lesů ČR se otočily ve Švýcarsku“* publikovaném v deníku E15 dne 23. 10. 2012, dopisem zakladatele č. j. 202734/2012-MZE-12142 ze dne 8. 11. 2012, zápisem z řádného jednání dozorčí rady zadavatele ze dne 6. 12. 2012, dopisem zakladatele č. j. 37600/2013-MZE-12141 ze dne 25. 6. 2013, výpovědí JUDr. Martina Valdaufa, který mohl dle zadavatele poskytnout svědeckou výpověď týkající se *„oslovování soudních znalců vybraných na základě doporučení Ministerstva spravedlnosti, Ministerstva vnitra a Policejního prezidia“*.
86. Zadavatel dále uvedl, že ve vyjádření ze dne 23. 8. 2013 označil další případné důkazy včetně adresy k obeslání příslušného orgánu činného v trestním řízení. Zadavatel následně namítl, že z napadeného rozhodnutí ani nevyplývá, že Úřad si skutečně od těchto orgánů činných v trestním řízení další podklady dožádal.

87. Zadavatel konstatoval, že Úřad dále porušil ustanovení § 52 ve spojení s ustanovením § 3 správního řádu, dle kterých je správní orgán povinen provést důkazy potřebné ke zjištění stavu věci.

Rozhodnutí o rozkladu

88. O rozkladu zadavatele proti původnímu rozhodnutí předseda Úřadu rozhodl rozhodnutím č. j. ÚOHS-R408/2013/VZ-9189/2014/310/MLr ze dne 5. 5. 2014 (dále také „druhostupňové rozhodnutí“), kterým původní rozhodnutí zrušil a věc Úřadu vrátil k novému projednání. Předseda Úřadu v druhostupňovém rozhodnutí dospěl k závěru, že původním rozhodnutím Úřad nerozhodl správně a zákonně. Předseda Úřadu konstatoval, že původní rozhodnutí je nepřezkoumatelné, k čemuž uvedl následující.
89. Z původního rozhodnutí podle rozhodnutí předsedy Úřadu nevyplývá, že by Úřad provedl důkazy navržené zadavatelem (důkaz listinou „zápis z jednání dozorčí rady zadavatele“ ze dne 27. 6. 2013, důkaz svědeckou výpovědí JUDr. Aleše Stluky a „dalšími případnými podklady potřebnými pro rozhodnutí v řízení vedeném ÚOHS pod sp. zn. S459/2013/VZ, případně k vyžádání na adrese Útvar pro odhalování korupce a finanční kriminality, expozitura Hradec Králové“, důkaz dopisem zakladatele č. j. 193717/2012-MZE-12142 ze dne 25. 10. 2012, článkem s názvem „Stamiliony z IT zakázek Lesů ČR se otočily ve Švýcarsku“ publikovaném dne 23. 10. 2012 v deníku E15, dopisem zakladatele č. j. 202734/2012-MZE-12142 ze dne 8. 11. 2012, zápisem z řádného jednání dozorčí rady zadavatele ze dne 6. 12. 2012, příkazem Okresního soudu v Hradci Králové pod spis. zn. 0 Nt 1113/2013 k prohlídce jiných prostor a pozemků ze dne 17. 1. 2013 a svědeckou výpovědí JUDr. Martina Valdaufa) a jak se s těmito důkazními návrhy vypořádal ve smyslu ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu.
90. K důkaznímu návrhu zadavatele provést „další případné podklady potřebnými pro rozhodnutí v řízení“ předseda Úřadu uvedl, že z něj není jednoznačně zřejmé, které konkrétní další podklady zadavatel navrhuje, a proto ani nelze ve správním řízení posoudit vhodnost nebo nevhodnost tohoto nekonkretizovaného důkazního prostředku ke zjištění stavu věci ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 správního řádu. Vzhledem k formulaci návrhu předseda Úřadu uvedl, že ve správním řízení je tak plně namístě s ohledem na ustanovení § 4 odst. 2 správního řádu (*správní orgán v souvislosti se svým úkonem poskytne dotčené osobě přiměřené poučení o jejich právech a povinnostech, je-li to vzhledem k povaze úkonu a osobním poměrům dotčené osoby potřebné*), a na ustanovení § 4 odst. 4 správního řádu (*správního orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy*) určit zadavateli lhůtu k tomu, aby tento důkazní návrh specifikoval a poskytnout mu přiměřené poučení.
91. S ohledem na procesní ekonomii a účel daného správního řízení považoval předseda Úřadu za nutné vyjádřit se i k dalším částem původního rozhodnutí.
92. Předseda Úřadu uvedl, že základem pro skutková zjištění Úřadu při právním posouzení zákonnosti zrušení rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení jsou samotné důvody, které zadavatel formuloval právě ve svém rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení. Zadavatel je povinen při formulaci důvodů, pro které zrušil zadávací řízení, dodržovat zásady uvedené v ustanovení § 6 zákona; tyto důvody musí být přitom vyjádřeny pouze v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení jednoznačně, srozumitelně, a tím i přezkoumatelně, aby se s nimi

mohli seznámit zájemci či uchazeči a následně ve správním řízení (případně při prošetřování podnětu) také Úřad. Pozdější a jiné odůvodnění zrušení zadávacího řízení je právně irelevantní (k této otázce také rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R78/2013/VZ-10472/2013/310/PMo ze dne 6. 6. 2013). Poté, co Úřad sezná, že důvody vedoucí ke zrušení zadávacího řízení jsou vyjádřeny jednoznačně, srozumitelně a přezkoumatelně, posuzuje, zda zadavatelem uvedené důvody představují *důvody hodné zvláštního zřetele*.

93. Předseda Úřadu dále uvedl, že Úřad zcela nesprávně z rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení zjistil, že doporučení dozorčí rady jako orgánu zadavatele je okolností, pro kterou zadavatel zrušil zadávací řízení a která je vlastním důvodem vedoucím ke zrušení zadávacího řízení. Úřad správně podotkl, že dozorčí rada plní dohledovou funkci, nicméně samotná okolnost, že dozorčí rada zadavatele doporučila zrušit zadávací řízení, je pouze popisem toho, jakými vnitřními mechanismy zadavatel dospěl k rozhodnutí, že zadávací řízení zruší. Nejedná se však o vlastní důvod, pro který zadavatel zadávací řízení zrušil. Ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona tak nelze vůbec aplikovat na okolnost, že záměr zrušit zadávací řízení vznikl uvnitř zadavatele právě na základě doporučení dozorčí rady zadavatele.
94. K závěru Úřadu, že dne 22. 1. 2013 (den provedení prohlídky jiných prostor a pozemků zadavatele orgány činnými v trestním řízení) „*zadavatel měl již (...) povědomí o tom, že orgány činné v trestním řízení podnikají kroky v rámci trestního řízení, a zadavatel tak mohl předvídat možnost zpracování znaleckého posudku z jejich strany. Důvod zadavatele pro zrušení zadávacího řízení tak nelze považovat ani za nepředvídatelný*“, předseda Úřadu uvedl, že uvedený stav nemá oporu v provedeném dokazování. Též uvedl, že zadavatel není oprávněn důvody, pro které ruší zadávací řízení, ex post doplňovat o důvody další či měnit důvody, které uvedl v rozhodnutí, ani jakkoliv je dotvářet.
95. K závěru Úřadu, že „*důvod pro zrušení zadávacího řízení (probíhající trestní řízení), resp. povědomí o možném důvodu pro zrušení zadávacího řízení (možné zpracování znaleckého posudku orgány činnými v trestním řízení) nevznikl ,v průběhu' předmětného zadávacího řízení, nelze tento spatřovat jako důvod hodný zvláštního zřetele pro zrušení zadávacího řízení dle § 84 odst. 2 písm. e) zákona*“, předseda Úřadu uvedl, že v rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení takový důvod uveden není a Úřad tedy věcně nesprávně zjistil, že zadavatel odůvodnil zrušení zadávacího řízení tím, že orgány činné v trestním řízení mohou zpracovat znalecký posudek, a následně tyto okolnosti posoudil dle ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona. Zadavatel je povinen uvést všechny okolnosti, kterými odůvodňuje rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení. Tyto okolnosti je Úřad povinen ve správním řízení zjistit a následně posoudit.
96. Předseda Úřadu dále uvedl, že zadavatel je s ohledem na zásadu transparentnosti povinen formulovat důvody, pro které zrušil zadávací řízení, a to určitě (jednoznačně), srozumitelně, a tím i přezkoumatelně tak, aby nevzniklo žádných pochybností o tom, jaké důvody vedly zadavatele ke zrušení zadávacího řízení. Úřad v odůvodnění původního rozhodnutí splnění této povinnosti nepřezkoumal a bez dalšího posoudil důvody, pro které zadavatel zrušil zadávací řízení, dle ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona.
97. V této souvislosti předseda Úřadu odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Ca 28/2008-74 ze dne 7. 4. 2009, v němž citovaný soud konstatoval, že *důvody zvláštního*

zřetele hodné jsou důvody, „*kteřé stojí vně zadavatele, které atakují samotný smysl dokončení již zahájeného zadávacího řízení, které vystavují zadavatele objektivnímu riziku pro případ, že by zadávací řízení zrušení nebylo, a které by představovaly stejně závažný a objektivní důvod pro jinou osobu v témže nebo ve srovnatelném postavení zadavatele a v týchž či srovnatelných okolnostech, z nichž má být zadávací řízení rušeno*“. K tomu, aby však Úřad mohl dle zákona posuzovat, zda u důvodů zrušení zadávacího řízení uvedených zadavatelem skutečně lze konstatovat, že naplňují výše uvedený judikatorní závěr, je Úřad povinen nejprve zhodnotit, zda odůvodnění zadavatele je natolik konkrétní, aby v něm bylo možno identifikovat konkrétní okolnosti a důvody zrušení zadávacího řízení. Jsou-li zadavatelem konstatovány v rozhodnutí o zrušení okolnosti vedoucí ke zrušení zadávacího natolik konkrétně, aby bylo možné ve správním řízení přezkoumat, zda skutečně nastaly, je rozhodnutí zadavatele zcela určité, tedy i přezkoumatelné.

98. K tomu předseda Úřadu dále uvádí, že posouzení oprávněnosti postupu zadavatele zrušit zadávací řízení nelze učinit pouze tak, že důvody, které uvádí zadavatel v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, by mohly nebo nemohly býti *důvody zvláštního zřetele hodné*, aniž by Úřad zkoumal, zda zadavatel zrušil zadávací řízení z jím vymezených důvodů, které skutečně nastaly (k této otázce také rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R126/2012/VZ-19098/2012/310/MŠe ze dne 11. 10. 2012). Předpokladem toho, aby však Úřad mohl zjišťovat, zda tyto okolnosti skutečně nastaly, je jednoznačnost a určitost vyjádření důvodů zrušení zadávacího řízení zadavatelem. Nevyjádřil-li tyto důvody zadavatel dostatečně konkrétně a jednoznačně, pak ani není možné zkoumat, zda tyto okolnosti, v nichž spatřuje zadavatel důvod pro zrušení zadávacího řízení, skutečně nastaly.
99. K úvaze Úřadu, dle které důvod pro zrušení zadávacího řízení, kterým je probíhající trestní řízení, nevznikl „v průběhu“ zadávacího řízení, protože zadavateli již dne 22. 1. 2013 bylo známo, že orgány činné v trestním řízení podnikají kroky v rámci trestního řízení a zadavatel tak mohl předvídat zpracování znaleckého posudku, předseda Úřadu uvedl, že tato úvaha nemá oporu v platné právní úpravě, ani ve zjištěném stavu věci, ani v logice jako takové. I když zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní řád“), upravuje vedení trestního řízení včetně provádění dokazování, nelze po nikom (rozumně) požadovat, aby předvídal průběh konkrétního trestního řízení či jakéhokoliv jiného řízení; konkrétní průběh trestního řízení je ovlivněn mimo jiné skutkovým stavem, stavem důkazů, procesními úkony orgánů činných v trestním řízení, obviněného nebo obviněných apod. Nelze po nikom (rozumně) požadovat, aby předvídal budoucí průběh konkrétního trestního řízení a aby s ohledem výsledky tohoto předvídaní byl povinen činit nebo nečinit úkony v zadávacím řízení. Ani na základě skutkové okolnosti, že orgány činné v trestním řízení provedly dne 22. 1. 2013 u zadavatele prohlídku jiných prostor a pozemků, nelze usuzovat, že zadavatel byl povinen předvídat, že orgány činné v trestním řízení nechají zadat zpracování znaleckého posudku; *nota bene* takovou míru předvídatelnosti nelze požadovat ani po samotných orgánech činných v trestním řízení, dokud skutečně nezadají zpracování znaleckého posudku.
100. K úvaze Úřadu, který posoudil, že důvod zrušení zadávacího řízení, spočívající v nehospodárnosti pokračování zadávacího řízení, nenaplňuje znaky důvodu hodného zvláštního zřetele ve smyslu ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona, přičemž tento právní závěr založil na úvaze, že „*důvod pro zrušení zadávacího řízení spočívající v nehospodárnosti*

pokračujícího zadávacího řízení přímo vychází z důvodu ad (b) – probíhající trestní řízení a jeho možné narušení či ovlivnění vypracováním poptávaného znaleckého posudku – Úřad s odkazem na své závěry učiněné u důvodu ad (b) opět uvádí, že o probíhajícím trestním řízení měl zadavatel povědomí již před zahájením předmětného zadávacího řízení, konkrétně od 22. 1. 2013 (tento důvod tedy nevznikl až „v průběhu“ zadávacího řízení), možnost zpracování znaleckého posudku orgány činnými v trestním řízení bylo možné na základě uvedeného předvídat a trestní řízení probíhá nezávisle na předmětném zadávacím řízení“, předseda Úřadu uvedl, že účel zákona, kterým dle konstantní soudní judikatury (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 20/2008 – 152 ze dne 5. 6. 2008) je také „zajištění hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti nakládání s veřejnými prostředky“, může být naplněn (v režimu zákona) pouze tehdy, dodrží-li zadavatelé zákonem stanovený postup. Nedodrží-li zadavatelé postup stanovený zákonem, nemohou se dovolávat účelu zákona, neboť tento by zjevně nemohl být naplněn. Zda v daném případě zadavatel postupoval v souladu se zákonem a mohl tak být naplněn účel (cíl) zákona, bude předmětem nového projednání věci.

101. Předseda Úřad rovněž uvedl, že při novém projednání věci bude také na Úřadu, aby správně zjistil důvody, pro které zadavatel zrušil zadávací řízení, věcně posoudil, zda důvody uváděné zadavatelem v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení jsou formulovány jednoznačně, určitě, a tím i srozumitelně, a s ohledem na tyto závěry a závazné právní názory uvedené v odůvodnění rozhodnutí předsedy Úřadu právně posoudil oprávněnost zrušení zadávacího řízení zadavatelem.

Nové projednání věci Úřadem

102. Přípisem č. j. ÚOHS-S459/2013/VZ-10056/2014/523/OPi ze dne 20. 5. 2014 Úřad oznámil účastníkům řízení pokračování správního řízení a současně jim usnesením č. j. ÚOHS-S459/2013/VZ-10074/2014/523/OPi ze dne 20. 5. 2014 stanovil lhůtu, ve které byli oprávněni navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy a oprávněni vyjádřit v řízení své stanovisko. Citovaným usnesením byla rovněž zadavateli stanovena lhůta k doručení podání, v němž zadavatel specifikuje důkazní návrh uvedený v jeho vyjádření ze dne 23. 8. 2013.
103. Žádostí č. j. ÚOHS-S459/2013/VZ-10757/2014/523/OPi ze dne 21. 5. 2014 Úřad požádal Útvar odhalování korupce a finanční kriminality, Služba kriminální policie a vyšetřování, expozitura Hradec Králové, o zaslání kopie příkazu k prohlídce jiných prostor a pozemků vydaného dne 17. 1. 2013 pod sp. zn. 0 Nt 1113/2013 Okresním soudem v Hradci Králové.
104. Dne 27. 5. 2014 obdržel Úřad vyjádření zadavatele ze dne 26. 5. 2014 (k obsahu vyjádření blíže body 109 až 120 odůvodnění tohoto rozhodnutí).
105. Dne 30. 5. 2014 obdržel Úřad podání od Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality, Služba kriminální policie a vyšetřování, expozitura Hradec Králové, v němž bylo Úřadu sděleno s odkazem na § 65 odst. 1 trestního řádu, že požadovaná kopie příkazu k prohlídce jiných prostor a pozemků (viz výše) nebude Úřadu poskytnuta.
106. Usnesením č. j. ÚOHS-S459/2013/VZ-11729/2014/523/OPi ze dne 3. 6. 2014 Úřad určil účastníkům řízení lhůtu, v níž se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí.

107. Dne 6. 6. 2014 zadavatel (JUDr. Monika Hrmová na základě substituční plné moci ze dne 4. 6. 2014) nahlédl do spisu předmětného správního řízení. Protokol o nahlížení je součástí správního spisu.
108. Dne 12. 6. 2014 obdržel Úřad vyjádření zadavatele ze dne 10. 6. 2014 (k obsahu vyjádření blíže body 121 až 124 odůvodnění tohoto rozhodnutí).

Vyjádření zadavatele ze dne 26. 5. 2014

109. Zadavatel doručil Úřadu dne 27. 5. 2014 vyjádření, v němž předně sděluje, že setrvává na všech svých tvrzeních a argumentech uvedených v předchozích podáních a dále trvá na provedení všech důkazních návrhů v jeho podáních navržených.
110. Zadavatel je nadále přesvědčen, že důvody hodné zvláštního zřetele, pro které bylo předmětné zadávací řízení zrušeno, jsou dány.
111. Zadavatel se zcela ztotožňuje se závěrem usnesení předsedy Úřadu (pozn. Úřadu: jedná se o rozhodnutí, nikoli usnesení), jakož i se závěrem uvedeným v rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 7. 4. 2009, č. j. 62 Ca 28/2008-74, na které předseda Úřadu odkazuje.
112. Zadavatel k tomuto opakovaně uvádí, že důvodem zrušení předmětného zadávacího řízení byl vývoj trestního řízení ve věci IT zakázek realizovaných pro zadavatele, jejichž znalecké posouzení mělo být předmětem soutěžené veřejné zakázky. Jedná se tedy o důvod, který stojí zcela vně zadavatele, a který atakuje samotný smysl zadávacího řízení. Cílem zadávacího řízení a výsledkem veřejné zakázky měl být znalecký posudek výlučně pro interní potřeby zadavatele, který mu měl být vodítkem pro další postup ve věci předmětných IT zakázek. V momentě, kdy vývoj trestního řízení dospěl do takového stádia, že bylo nepochybné, že si orgány činné v trestním řízení za účelem dalšího postupu budou muset samy zpracovat znalecký posudek v totožné věci, dozorčí rada zadavatele na svém zasedání dne 27. 6. 2013, po vyjádření zakladatele zadavatele - Ministerstva zemědělství ČR, přijala doporučení ke zrušení zadávacího řízení, neboť zde pro takový postup vyvstaly důvody zvláštního zřetele hodné, spočívající právě ve vývoji předmětného trestního řízení.
113. Zadavatel se plně ztotožňuje se závěrem předsedy Úřadu, že úvaha navrhovatelů o tom, že zadavatel byl povinen předvídat takový vývoj trestního řízení, nemá oporu v platné právní úpravě, ani ve zjištěném stavu věci, ani v logice jako takové. Ze závěru předsedy Úřadu lze tedy dle zadavatele shrnout, že dne 22. 1. 2013, kdy u zadavatele proběhla ze strany orgánů činných v trestním řízení prohlídka jiných prostor a pozemků, ani v době vyhlášení předmětného zadávacího řízení nebylo možné průběh trestního řízení týkajícího se prošetřování IT zakázek realizovaných pro zadavatele, jejichž znalecké posouzení mělo být předmětem veřejné zakázky, jakkoli předjímat, natož pak zadání znaleckého posudku orgány činnými v trestním řízení v této věci.
114. Pokud se jedná o zásadu hospodárnosti, zadavatel souhlasí se závěrem předsedy Úřadu v tom směru, že tato zásada sama o sobě není důvodem hodného zvláštního zřetele dle § 84 odst. 2 písm. e) zákona. Dle zadavatele je však potřeba se na celou věc podívat komplexně, a to nejen v kontextu probíhajícího trestního řízení, ale i ve vztahu k účelu zákona a s ohledem na zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku. Zadavatel jakožto státní podnik hospodaří se státním majetkem. Je přitom povinen chovat se ke státnímu majetku svědomitě a zodpovědně, a to nejen tak, aby s ním nakládal hospodárně, ale také, aby zabraňoval

možnému vzniku škody úbytkem tohoto majetku. Předmětem veřejné zakázky přitom nebylo uspokojování nebo zabezpečování veřejných potřeb, ale výlučně uspokojení výhradní interní potřeby zadavatele, která objektivně pominula. Soukromý zájem uchazečů na pokračování v zadávacím řízení, jehož předmět se stal v důsledku vývoje trestního řízení zcela bezpředmětným, by proto neměl převážet nad hospodárným nakládáním s veřejnými prostředky, jež je hlavním smyslem zákona. Je potřeba zdůraznit, že zadavatel nemá potřebu v budoucnu vypsát zakázku s obdobným předmětem, neboť nehodlá jakýmkoliv způsobem zasahovat do nezávislého vyšetřování Policie České republiky. V případě, že by byl zadavatel ze strany Úřadu „donucen“ v zadávacím řízení pokračovat a musel si nechat vybraným uchazečem zpracovat znalecký posudek, tento bude zcela nepoužitelný a dojde k naprosto zbytečnému vynaložení veřejných prostředků.

115. Zadavatel dále uvádí, že je navíc v důsledku vývoje situace po zrušení zadávacího řízení evidentní, že navrhovatelé, jakožto uchazeči v zadávacím řízení, nemají k předmětu zadávacího řízení profesionální a nestranný přístup, když na svých internetových stránkách uveřejňují články na téma „cinknutých“ zakázek zadavatele. Navrhovatelé tak dle zadavatele již zjevně nejsou nezávislí a nestranní znalci ve vztahu k zadavateli, a v souladu s § 6, 8 a 10a zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, tak nejsou oprávněni provést v dané věci znalecké posouzení.
116. Zadavatel rovněž odkazuje na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-R368/2012/VZ-18569/2013/310/RBu ze dne 27. 9. 2013, ve kterém Úřad uvedl, že *„i přes nespornou ochranu uchazečů zadávacího řízení před svévolným ukončením zadávacího řízení zadavatelem, která je ustanovením § 84 odst. 2 písm. e) zákona sledována, nelze současně tuto ochranu aplikovat za cenu absurdních výsledků. Vyklad ustanovení 84 odst. 2 písm. e) zákona by tedy neměl vést k tomu, aby byl zadavatel nucen za každou cenu pokračovat v zadávacím řízení, které je pro něj výrazně nevýhodné a které nereflektuje jeho aktuální potřeby (...) S tím souvisí i další důležitá zásada zadávacího řízení, tj. zásada hospodárnosti, která sleduje efektivní vynakládání veřejných finančních prostředků a jejíž smysl nemůže být popřen“* (srov. též rozhodnutí Úřadu ze dne 14. 4. 2011 vydané pod č. j. ÚOHS-R166/2010/VZ-5666/2011/310/EKu).
117. Zadavatel též odkazuje na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S302/2012/VZ-19924/2012/513/Edo ze dne 23. 10. 2012, v němž bylo konstatováno, že *„jestliže zadavatel v průběhu zadávacího řízení dospěl k závěru, že veřejnou zakázku již není účelné realizovat a toto dostatečně zdůvodnil, nelze na něm smysluplně požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval a tím odnímat zadavateli právo na zrušení takového zadávacího řízení. Takový postup by ve svém důsledku byl v rozporu s cílem zákona, tj. zajištění efektivního vynaložení finančních prostředků.“*
118. Ke specifikaci důkazních návrhů zadavatel uvedl, že v předmětném řízení je možné dohledat zejména pak příslušné opatření Policie České republiky dle ust. § 105 odst. 1 nebo 5 trestního řádu, které stanoví, že: *„Je-li k objasnění skutečnosti důležité pro trestní řízení třeba odborných znalostí, vyžádá orgán činný v trestním řízení odborné vyjádření. Jestliže pro složitost posuzované otázky takový postup není postačující, přibere orgán činný v trestním řízení znalce. V přípravném řízení přibírá znalce ten orgán činný v trestním řízení, jež považuje znalecký posudek za nezbytný pro rozhodnutí, pokud byla věc vrácena k došetření, státní zástupce, a v řízení před soudem předseda senátu. O přibrání znalce se vyzoomí obviněný“*

a v řízení před soudem též státní zástupce. Jiná osoba se o přibrání znalce vyrozumí, je-li k podání znaleckého posudku třeba, aby tato osoba něco konala nebo strpěla."

119. Dalšími možnými podklady, které lze u příslušného policejního orgánu vyžádat, jsou dle zadavatele příslušný znalecký posudek či odborné vyjádření a další související dokumenty. K bližším informacím ohledně zpracování znaleckého posudku zadávaného orgány činnými v trestním řízení navrhuje zadavatel důkaz svědeckou výpovědí JUDr. Aleše Stluky, ředitele odboru bezpečnosti a kontroly zadavatele, který je dle zadavatele schopen kromě svědecké výpovědi poskytnout i podklady týkající se komunikace s orgány činnými v trestním řízení v této věci.
120. S ohledem na shora uvedené zadavatel opakovaně navrhuje, aby Úřad zamítl návrh navrhovatele dle § 118 odst. 5 písm. a) zákona a zároveň navrhuje, aby Úřad ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. e) zákona z podnětu navrhovatelů nezahajoval správní řízení.

Vyjádření zadavatele ze dne 10. 6. 2014

121. Zadavatel ve svém vyjádření uvádí, že ze spisového materiálu není zřejmé, že by byly Úřadem provedeny důkazy, jejichž provedení zadavatel navrhoval, a trvá na provedení všech dosud neprovedených důkazů.
122. Ve věci samotné pak zadavatel trvá na všech svých tvrzeních a argumentech uvedených v předchozích podáních.
123. Zadavatel má dále za to, že důvody hodné zvláštního zřetele, pro které bylo předmětné zadávací řízení zrušeno, jsou dány. Navrhovatelé přitom Úřadu nepředložili dle zadavatele žádný důkaz, který by existenci důvodu hodného zvláštního zřetele, vyvrátil.
124. Zadavatel si je vědom toho, že důvody hodné zvláštního zřetele je třeba vykládat restriktivně tak, aby nedocházelo ke svévolným rušením zadávacích řízení. Zákon přitom důvody hodné zvláštního zřetele blíže nespecifikuje a je na uvážení Úřadu, zda tyto v konkrétním případě shledá. Zadavatel k tomu doplňuje, že v jeho případě se však jedná o natolik závažný důvod, stojící objektivně vně zadavatele, který atakuje samotný smysl zadávacího řízení (s ohledem na vývoj trestního řízení v předmětné věci interní potřeba zadavatele zcela pominula). Nutit zadavatele v této fázi pokračovat v zadávacím řízení by bylo dle zadavatele zcela proti smyslu samotného zákona, jakož i zákona č. 77/1997 Sb., o státním podniku, který zadavateli ukládá povinnost nakládat s majetkem státu hospodárně, účelně a efektivně.

IV. ZÁVĚRY ÚŘADU

125. Úřad přezkoumal na základě § 112 zákona a násl. ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména dokumentace o veřejné zakázce, návrhu navrhovatele, vyjádření účastníků řízení, na základě vlastního zjištění a při zohlednění závěrů druhostupňového rozhodnutí konstatuje, že zadavatel nedodržel postup stanovený v ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona tím, že zrušil zadávací řízení na předmětnou veřejnou zakázku, aniž by v rozhodnutí ze dne 2. 7. 2013 o jejím zrušení uvedl důvody hodné zvláštního zřetele, které se vyskytly v průběhu zadávacího řízení a pro které nelze po zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, přičemž tento

postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy. Ke svému rozhodnutí Úřad uvádí následující rozhodné skutečnosti.

K rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení

126. Podle § 6 odst. 1 zákona je zadavatel povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.
127. Podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona může zadavatel bez zbytečného odkladu zrušit zadávací řízení, pouze pokud se v průběhu zadávacího řízení vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval.
128. Úřad k problematice zrušení zadávacího řízení obecně konstatuje, že zákon rozlišuje mezi zákonnou povinností zrušit zadávací řízení a fakultativní možností zadavatele zrušit zadávací řízení v případech stanovených zákonem. Obligatorně se zadávací řízení ruší podle § 84 odst. 1 zákona, fakultativně za podmínek stanovených § 84 v odst. 2 až 5 zákona.
129. Pokud jde o ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona, ve kterém je uvedena možnost zrušit zadávací řízení z důvodů hodných zvláštního zřetele, odkazuje Úřad např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 Afs 64/2009 ze dne 27. 1. 2010, ve kterém bylo judikováno, že *„jakékoliv zrušení zadávacího řízení v případě veřejné zakázky ale musí být vykládáno restriktivně, aby bylo zamezeno libovůli (svévůli) veřejného zadavatele, která by mohla vyústit v korupci či nepřipustnou veřejnou odplatu, a tedy přesně v duchu výkladu provedeného krajským soudem. Proto je třeba ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona o veřejných zakázkách a zejména slovní spojení důvody zvláštního zřetele hodné vykládat jako důvody objektivní, stojící vně veřejného zadavatele, nikoliv jako důvody subjektivního rázu, které by popřely smysl jmenovaného zákona.“*
130. Je tedy zřejmé, že ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona předpokládá skutečnosti, které jsou objektivní, a tedy nezávislé na vůli zadavatele – slovy zákona „v průběhu zadávacího řízení se vyskytly důvody zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval“. Zadavatel by tak měl při posouzení oprávněnosti zrušení veřejné zakázky podle výše uvedeného ustanovení zákona zhodnotit, zda důvody pro zrušení veřejné zakázky splňují dvě podmínky vyplývající z citovaného ustanovení zákona, a to podmínku, že se důvody vyskytly „v průběhu“ zadávacího řízení, a že se jedná o důvody „zvláštního zřetele hodné“. Současně by zadavatel ke zrušení zadávacího řízení měl přistoupit ve lhůtě bez zbytečného odkladu. Jako důvody oprávněné jsou soudní judikaturou uváděny příklady, kdy např. zadavateli byla na veřejnou zakázku přislíbena dotace a před ukončením zadávacího řízení je zřejmé, že zadavatel tuto dotaci neobdrží, nebo pokud je na majetek zadavatele v průběhu zadávacího řízení prohlášen konkurs, nebo zadavatel vstoupí do likvidace, nebo v důsledku živelné pohromy nelze po zadavateli spravedlivě požadovat, aby dokončil zadávací řízení na plnění, které již s ohledem na živelnou událost objektivně nemůže požadovat, atd. (rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 Afs 64/2009 ze dne 27. 1. 2010).
131. K tomu Úřad rovněž v návaznosti na rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R408/2013/VZ-9189/2014/310/MLr ze dne 5. 5. 2014 uvádí, že základem pro skutková zjištění Úřadu při právním posouzení zákonnosti zrušení rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení jsou samotné důvody, které zadavatel formuloval právě ve svém rozhodnutí o zrušení zadávacího

řízení. Zadavatel je povinen při formulaci důvodů, pro které zrušil zadávací řízení, dodržovat zásady uvedené v ustanovení § 6 odst. 1 zákona, tj. zásadu transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace; tyto důvody musí být přitom vyjádřeny pouze v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení jednoznačně, srozumitelně a tím i přezkoumatelně, aby se s nimi mohli seznámit zájemci či uchazeči a následně v rámci přezkumné činnosti také Úřad. Pozdější a jiné odůvodnění zrušení zadávacího řízení je právně irelevantní.

132. S ohledem na uvedené se tedy Úřad musí nejdříve zabývat otázkou, zda důvody, které zadavatel uvedl v rozhodnutí o zrušení předmětného zadávacího řízení, byly formulovány jednoznačně, srozumitelně, a tím i přezkoumatelně.

133. Zadavatel v rozhodnutí ze dne 2. 7. 2013 o zrušení předmětného zadávacího řízení uvedl:

„V průběhu zadávacího řízení se vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na Zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval.

Zadávací řízení k předmětné veřejné zakázce bylo zahájeno na základě výzvy dozorčí rady Zadavatele. Dozorčí rada Zadavatele ovšem na svém zasedání dne 27. 6. 2013 ve shodě s názorem Ministerstva zemědělství ČR přijala doporučení, kterým již na zpracování předmětu veřejné zakázky netrvá a doporučuje zrušení zadávacího řízení k této veřejné zakázce, jelikož se vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele. Zadavatel spatřuje důvody hodné zvláštního zřetele ve změně požadavku dozorčí rady Zadavatele a dále ve shodě s dozorčí radou a Ministerstvem zemědělství ČR v níže uvedených skutečnostech.

Ve věci zadávání veřejných zakázek Zadavatelem v oblasti IT probíhá trestní řízení, které se nalézá v pokročilé fázi.

Při pokračování v zadávacím řízení by mohlo dojít k narušení nebo ovlivnění vyšetřování orgánů činných v trestním řízení při vyšetřování veřejných zakázek v oblasti IT.

Posouzení problematiky, jejíž podstatná část byla předmětem plnění veřejné zakázky, v tomto okamžiku přísluší orgánům činným v trestním řízení a Zadavateli tedy nepřísluší jakkoli svými kroky zasahovat či ovlivňovat výsledek trestního řízení, a to ani tím, že by byly vytvořeny podklady, které by hodnotily vhodnost či nevhodnost postupu Zadavatele při zadání zakázek prověřovaných orgány činnými v trestním řízení.

Zároveň je se shora uvedených důvodů pro Zadavatele nevhodné pokračovat v předmětném zadávacím řízení.“

134. Z výše uvedené formulace je patrné, jaké důvody (okolnosti) vedly zadavatele ke zrušení předmětného zadávacího řízení a Úřad tak shledává dané rozhodnutí zadavatele za přezkoumatelné. Zadavatel se rozhodl zrušit předmětné zadávací řízení mj. na základě doporučení dozorčí rady zadavatele (ve shodě s názorem Ministerstva zemědělství ČR coby zakladatele zadavatele), přičemž samotné důvody pro zrušení zadávacího řízení spatřuje ve skutečnosti, že probíhá trestní řízení ve věci veřejných zakázek v oblasti IT zadávaných zadavatelem, které by mohlo být při pokračování šetřeného zadávacího řízení vytvořením podkladů, které by hodnotily vhodnost či nevhodnost postupu zadavatele při zadání těchto veřejných zakázek, narušeno či ovlivněno (resp. výsledek tohoto trestního řízení) a posouzení dané problematiky přísluší orgánům činným v trestním řízení. Zadavatel z uvedených důvodů rovněž spatřuje pokračování předmětného zadávacího řízení za nevhodné. Uvedené důvody zadavatel považoval za důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na

zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, a zadávací řízení tak zrušil dle § 84 odst. 2 písm. e) zákona.

135. Vzhledem k tomu, že dané rozhodnutí zadavatele lze označit za přezkoumatelné, může Úřad přistoupit k právnímu posouzení zákonnosti rozhodnutí zadavatele, jímž zrušil šetřené zadávací řízení. V této souvislosti je však nutno opět uvést, že posouzení zákonnosti daného rozhodnutí lze provést výhradně ve vztahu k odůvodnění uvedenému v přezkoumávaném rozhodnutí, jelikož důvody pro zrušení zadávacího řízení musí být vyjádřeny jednoznačně již v samotném rozhodnutí. Úřad tedy musí v daném případě odhlédnout od vyjádření zadavatele doručených Úřadu v rámci tohoto správního řízení, v nichž zadavatel ex post doplňuje, resp. rozvádí důvody, pro které se rozhodl předmětné zadávací řízení zrušit, a zaměřit se výhradně na odůvodnění uvedené v přezkoumávaném rozhodnutí zadavatele.

Zrušení zadávacího řízení na základě doporučení dozorčí rady

136. Úřad předně uvádí, že doporučení dozorčí rady (jako orgánu zadavatele) zrušit předmětné zadávací řízení je nutno vnímat pouze jako okolnost, resp. popis toho, jakými vnitřními mechanismy zadavatel dospěl k rozhodnutí, že zadávací řízení zruší. Vzhledem k tomu, že se tedy nejedná o vlastní důvod, pro který zadavatel zrušil předmětné zadávací řízení, bude se níže Úřad zabývat toliko ostatními okolnostmi uvedenými v rozhodnutí zadavatele o zrušení předmětného zadávacího řízení.

Zrušení zadávacího řízení z důvodu probíhajícího trestního řízení a jeho možného narušení či ovlivnění

137. Jako jeden z důvodů pro zrušení předmětného zadávacího řízení zadavatel uvedl skutečnost, že probíhá trestní řízení týkající se veřejných zakázek v oblasti IT zadávaných zadavatelem, přičemž pokud by šetřené zadávací řízení pokračovalo, mohlo by dojít k narušení nebo ovlivnění vyšetřování orgánů činných v trestním řízení. Uvedené dále zadavatel odůvodnil tím, že posouzení problematiky, jejíž podstatná část byla předmětem plnění šetřené veřejné zakázky, tak nyní přísluší orgánům činným v trestním řízení a zadavateli tak nepřísluší jakkoli zasahovat či ovlivňovat výsledek trestního řízení.
138. Jestliže zadavatel v přezkoumávaném rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení uvedl, že pokračováním v zadávacím řízení by mohlo dojít k narušení či ovlivnění probíhajícího trestního řízení, resp. jeho výsledku, pak Úřad nenachází možnost, jak by k zadavatelem nastíněnému ovlivnění či narušení trestního řízení mohlo reálně dojít.
139. Přestože Úřad není oprávněn provádět výklad trestní řádu, považuje za nutné se v této souvislosti k některým jeho ustanovením vyjádřit, a to především k ustanovení § 1 odst. 1 trestního řádu³, § 2 odst. 5 a 6 trestního řádu⁴. Z uvedených ustanovení trestního řádu je

³ Podle § 1 odst. 1 trestního řádu je účelem trestního řádu upravit postup orgánů činných v trestním řízení tak, aby trestné činy byly náležitě zjištěny a jejich pachatelé podle zákona spravedlivě potrestáni. Řízení přitom musí působit k upevnování zákonnosti, k předcházení a zamezování trestné činnosti, k výchově občanů v duchu důsledného zachovávání zákonů a pravidel občanského soužití i čestného plnění povinností ke státu a společnosti.

⁴ Podle § 2 odst. 5 trestního řádu orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Doznání obviněného nezbavuje orgány činné v trestním řízení povinnosti přezkoumat všechny podstatné okolnosti případu. V přípravném řízení orgány činné v trestním řízení objasňují způsobem uvedeným v tomto zákoně i bez návrhu stran stejně pečlivě okolnosti svědčící ve

patrné, že trestní řízení probíhá tak, aby trestné činy byly náležitě zjištěny a jejich pachatelé podle zákona spravedlivě potrestáni, přičemž orgány činné v trestním řízení jsou povinny přezkoumat všechny podstatné okolnosti případu a zhodnotit důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Trestní řízení je tak řízením probíhajícím nezávisle na zadávacím řízení (či na zpracovávání znaleckého posudku coby předmětu plnění dané veřejné zakázky) a právní řád vylučuje jakékoliv ovlivnění či ovlivňování jeho průběhu či výsledku. Z uvedeného důvodu tedy nelze akceptovat v šetřeném případě daný důvod jako důvod pro zrušení zadávacího řízení, potažmo jako důvod hodný zvláštního zřetele dle § 84 odst. 2 písm. e) zákona.

140. Pokud zadavatel v přezkoumávaném rozhodnutí dále uvedl, že „*posouzení problematiky, jejíž podstatná část byla předmětem plnění veřejné zakázky, v tomto okamžiku přísluší orgánům činným v trestním řízení a Zadavateli tedy nepřísluší jakkoli svými kroky zasahovat či ovlivňovat výsledek trestního řízení, (...)*“, pak Úřad opětovně uvádí, že zadávací řízení (či zpracování znaleckého posudku coby jeho materiální výsledek) není způsobitelné jakkoliv ovlivnit probíhající trestní řízení, přičemž orgány činné v trestním řízení danou problematiku posoudí nezávisle na průběhu či přímo výsledku zadávacího řízení. Z vyjádření zadavatele doručených Úřadu je sice zřejmé, že zadavatel ke zrušení zadávacího řízení přistoupil z důvodu, že orgány činné v trestním řízení si nechají (nechaly) zpracovat znalecký posudek, jehož předmět by měl být zřejmě obdobný předmětu znaleckého posudku, který měl být vypracován na základě šetřeného zadávacího řízení (což by mohlo vést k duplicitnímu zjištění téhož), avšak toto uvedeno v rozhodnutí zadavatele není. Zadavatel „pouze“ uvedl, že mu nepřísluší jakýmikoliv kroky zasahovat či ovlivňovat výsledek probíhajícího trestního řízení. K tomu Úřad opakovaně uvádí, že pozdější a jiné odůvodnění je právně irrelevantní a zadavatel je povinen vyjádřit dostatečně konkrétně důvody pro zrušení zadávacího řízení již v samotném rozhodnutí.
141. Zadavatel v přezkoumávaném rozhodnutí sice dále doplnil, že zadavateli nepřísluší zasahovat či ovlivňovat výsledek trestního řízení, „*a to ani tím, že by byly vytvořeny podklady, které by hodnotily vhodnost či nevhodnost postupu Zadavatele při zadání zakázek prověřovaných orgány činnými v trestním řízení*“, avšak vzhledem k tomu, že trestní řízení je řízením probíhajícím nezávisle na zadávacím řízení, nelze rovněž ani tento důvod akceptovat jako důvod pro zrušení zadávacího řízení. Skutečnost, že by v rámci šetřeného zadávacího řízení byl zpracován znalecký posudek, nemůže jednoznačně vést k závěru, že takový znalecký posudek by byl schopen ovlivnit či narušit průběh či výsledek probíhajícího trestního řízení. Na podporu tohoto tvrzení Úřad dále doplňuje, že v daném případě taktéž nelze na jisto postavit, že by si orgány činné v trestním řízení znalecký posudek zpracovaný v rámci zadávacího řízení vyžádaly. Avšak i v případě, že by tak učinily a tento znalecký posudek by se stal důkazem v rámci trestního řízení, jsou orgány činné v trestním řízení povinny postupovat v souladu s trestním řádem, a tedy mj. povinny přezkoumat všechny podstatné okolnosti případu a zhodnotit důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém

prospěch i v neprospěch osoby, proti níž se řízení vede. V řízení před soudem státní zástupce a obviněný mohou na podporu svých stanovisek navrhnout a provádět důkazy. Státní zástupce je povinen dokazovat vinu obžalovaného. To nezbavuje soud povinnosti, aby sám doplnil dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí.

Podle § 2 odst. 6 trestního řádu orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. I v tomto případě by tedy jednoznačně nebylo možno hovořit o narušení či ovlivnění probíhajícího trestního řízení nebo jeho výsledku.

142. Vzhledem k tomu, že zadavatel formuloval důvody pro zrušení zadávacího řízení tak, že zpracováním znaleckého posudku v rámci předmětného zadávacího řízení by mohlo dojít k ovlivnění či narušení trestního řízení, resp. jeho výsledku (slovy zadavatele: „*a to ani tím, že by byly vytvořeny podklady, které by hodnotily vhodnost či nevhodnost postupu Zadavatele při zadání zakázek prověřovaných orgány činnými v trestním řízení*“), nelze takový důvod uznat jako důvod pro zrušení zadávacího řízení.
143. S ohledem na výše uvedené Úřad konstatuje, že důvody pro zrušení předmětného zadávacího řízení (možné ovlivnění či narušení probíhajícího trestního řízení, resp. jeho výsledku) tak, jak jej formuloval zadavatel v přezkoumávaném rozhodnutí, nelze akceptovat jako důvody pro zrušení zadávacího řízení, resp. jako důvody hodné zvláštního zřetele dle § 84 odst. 2 písm. e) zákona.

Zrušení zadávacího řízení z důvodu nehospodárnosti pokračování zadávacího řízení

144. Zadavatel v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení dále uvedl: „*Zároveň je se shora uvedených důvodů pro Zadavatele nehospodárné pokračovat v předmětném řízení.*“
145. K tomu Úřad uvádí (s odkazem na rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R408/2013/VZ-9189/2014/310/MLr ze dne 5. 5. 2014), že rozhodovací praxe správních soudů již dlouhodobě a konstantně judikuje (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 20/2008-152 ze dne 5. 6. 2008), že cílem zákona „*je zajištění hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti nakládání s veřejnými prostředky. Zákon tohoto cíle dosahuje především vytvářením podmínek pro to, aby smlouvy, jejichž plnění je hrazeno z veřejných prostředků, byly zadavateli uzavírány při zajištění hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli.*“ Avšak je nutné zdůraznit (opět s odkazem citované rozhodnutí předsedy Úřadu), že „*účel zákona, kterým dle výše citované konstantní soudní judikatury je také ‚zajištění hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti nakládání s veřejnými prostředky‘, může být naplněn (v režimu zákona) pouze tehdy, dodrží-li zadavatelé zákonem stanovený postup. Nedodrží-li zadavatelé postup stanovený zákonem, nemohou se dovolávat účelu zákona, neboť tento by zjevně nemohl být naplněn.*“
146. Obecně je dále nutno uvést, že pouhé konstatování nehospodárnosti pokračování v zadávacím řízení samo o sobě nepostačuje jako důvod pro jeho zrušení a takové konstatování bez uvedení dalších relevantních skutečností, které by ozřejmily uváděnou nehospodárnost, nenaplnuje požadavky § 84 odst. 2 písm. e) zákona pro zrušení zadávacího řízení. Pokud zadavatel dospěje k závěru, že pokračování zadávacího řízení se pro zadavatele jeví jako nehospodárné, musí takový závěr v rámci svého rozhodnutí dostatečně konkrétně a srozumitelně odůvodnit, musí uvést, resp. vysvětlit, v čem tkví příčina nehospodárnosti, jak k ní došlo apod., aby i uchazečům o veřejnou zakázku (případně Úřadu v rámci jeho přezkoumné činnosti) bylo zřejmé, jaké konkrétní důvody vedly zadavatele ke zrušení zadávacího řízení (v čem konkrétně zadavatel spatřuje nehospodárnost pokračování v zadávacím řízení).

147. V šetřeném případě je zřejmé, že zadavatelem uváděná nehospodárnost případného pokračování zadávacího řízení je přímo navázána na předcházející část jeho odůvodnění zrušení zadávacího řízení (možné narušení či ovlivnění probíhajícího trestního řízení zpracováním znaleckého posudku v rámci předmětného zadávacího řízení).
148. Úřad však uvádí, že z přezkoumávaného rozhodnutí nevyplývá zadavatelem uváděná nehospodárnost pokračování v zadávacím řízení, a to ani v kontextu s dalšími částmi odůvodnění rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, jelikož zadavatel nehospodárnost v daném rozhodnutí pouze konstatoval, aniž by uvedl další relevantní skutečnosti, z nichž by zadavatelem uváděný závěr vyplýval. Úřad konstatuje, že pouhé konstatování nehospodárnosti pokračování v zadávacím řízení bez uvedení dalších skutečností tak samo o sobě požadavky § 84 odst. 2 písm. e) zákona pro zrušení zadávacího řízení nenaplnuje.
149. Vzhledem k uvedenému se tak v šetřeném případě nelze dovolávat naplnění účelu zákona, tj. zajištění hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti nakládání s veřejnými prostředky.
150. S ohledem na skutečnost, že Úřad v šetřeném případě dospěl k výše uvedenému závěru, je již bezpředmětné zabývat se ostatními argumenty zadavatele uvedenými v jeho vyjádřeních doručených Úřadu v rámci předmětného správního řízení, jelikož pozdější a jiné odůvodnění zrušení zadávacího řízení je již právně irelevantní. Úřad při posouzení dané problematiky musel vycházet pouze z odůvodnění uvedeného zadavatelem v jeho rozhodnutí o zrušení předmětného zadávacího řízení.
151. Úřad dále uvádí, že postup zadavatele mohl mít podstatný vliv na výběr nejvhodnější nabídky, jelikož předmětný nezákonný postup zadavatele (již ze své podstaty) ovlivňuje výběr nejvhodnější nabídky, a to s ohledem na to, že po zrušení zadávacího řízení nemůže být žádná nabídka vybrána jako nejvhodnější.
152. Úřad konstatuje, že zadavatel postupoval v rozporu s ustanovením § 84 odst. 2 písm. e) zákona tím, že zrušil zadávací řízení na předmětnou veřejnou zakázku, aniž by v rozhodnutí ze dne 2. 7. 2013 o jejím zrušení uvedl důvody hodné zvláštního zřetele, které se vyskytly v průběhu zadávacího řízení a pro které nelze po zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy. Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

K důkazním návrhům zadavatele

153. Zadavatel ve svých vyjádřeních doručených Úřadu v rámci předmětného správního řízení navrhuje tyto důkazy:
- a) zápis z jednání dozorčí rady zadavatele ze dne 27. 6. 2013,
 - b) dopis zakladatele ze dne 25. 10. 2012, č. j. 193717/2012-MZE-12142,
 - c) dopis zakladatele ze dne 8. 11. 2012, č. j. 202734/2012-MZE-12142,
 - d) zápis z jednání dozorčí rady zadavatele ze dne 6. 12. 2012,
 - e) článek „Stamiliony z IT zakázek Lesů ČR se otočily ve Švýcarsku“ publikovaný dne 23. 10. 2012 v deníku E15,

- f) příkaz k prohlídce jiných prostor a pozemků vydaný dne 17. 1. 2013 pod sp. zn. 0 Nt 1113/2013 Okresním soudem v Hradci Králové,
 - g) svědecká výpověď JUDr. Aleše Stluky, ředitel odboru bezpečnosti a kontroly zadavatele,
 - h) svědecká výpověď JUDr. Martina Valdaufa, vedoucího odboru kanceláře GR,
 - i) dopis zakladatele ze dne 25. 6. 2013, č. j. 37600/2013-MZE-12141,
 - j) opatření PČR dle § 105 odst. 1 nebo 5 trestního řádu směřující k přibrání znalce v trestním řízení vedeném v souvislosti s prošetřováním zadavatele,
 - k) znalecký posudek zpracovaný orgány činnými v trestním řízení, odborné vyjádření a další dokumenty.
154. Dopis zakladatele č. j. 193717/2012-MZE-12142 ze dne 25. 10. 2012, dopis zakladatele č. j. 202734/2012-MZE-12142 ze dne 8. 11. 2012, zápis z dozorčí rady ze dne 6. 12. 2012 a článek „Stamiliony z IT zakázek Lesů ČR se otočily ve Švýcarsku“ publikovaný dne 23. 10. 2012 v deníku E15 [tj. důkazy uvedené v předchozím bodu pod písmeny b), c), d), e)], zadavatel navrhl jako důkaz na podporu tvrzení, z jakého popudu bylo zahájeno předmětné zadávací řízení. Vzhledem k tomu, že v rámci předmětného správního řízení byl přezkoumáván úkon zadavatele spočívající v rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení, nikoliv důvod či okolnosti, pro které zadavatel zahájil šetřené zadávací řízení (přičemž zadavatel rozhodnutí zrušit předmětné zadávací řízení ani neodůvodnil tím, že by odpadly důvody, pro které bylo zadávacího řízení zahájeno), jsou zadavatelem navržené důkazy ve vztahu k případu irelevantními a Úřad jimi neprováděl důkaz a ani tyto navržené důkazy nebyly podkladem pro rozhodnutí.
155. Doporučení dozorčí rady (jako orgánu zadavatele) ze dne 27. 6. 2013 zrušit předmětné zadávací řízení (stejně tak i dopis zakladatele č. j. 37600/2013-MZE-12141 ze dne 25. 6. 2013) je nutno vnímat pouze jako okolnost, resp. popis toho, jakými vnitřními mechanismy zadavatel dospěl k rozhodnutí, že zadávací řízení zruší. V šetřeném případě zrušil zadavatel zadávací řízení z důvodů uvedených v jeho rozhodnutí [tj. probíhající trestní řízení, jeho možné ovlivnění či narušení (resp. jeho výsledku) vytvořením podkladů, které by hodnotily vhodnost či nevhodnost postupu zadavatele při zadání zakázek prověřovaných orgány činnými v trestním řízení, a na tyto okolnosti navázaná nehospodárnost probíhajícího zadávacího řízení], přičemž doporučení dozorčí rady tedy není samotným důvodem pro zrušení předmětného zadávacího řízení, a důkazní návrh prostřednictvím zápisu z jednání dozorčí rady zadavatele ze dne 27. 6. 2013 a dopisu zakladatele č. j. 37600/2013-MZE-12141 ze dne 25. 6. 2013 [tj. důkazy uvedené v bodu 153. pod písm. a) a i) odůvodnění tohoto rozhodnutí] je tak vzhledem k řečenému irelevantní.
156. Úřad žádostí č. j. ÚOHS-S459/2013/VZ-10757/2014/523/OPi ze dne 21. 5. 2014 požádal Útvar odhalování korupce a finanční kriminality, Služba kriminální policie a vyšetřování, expozitura Hradec Králové, o zaslání kopie příkazu k prohlídce jiných prostor a pozemků vydaného dne 17. 1. 2013 pod sp. zn. 0 Nt 1113/2013 Okresním soudem v Hradci Králové [tj. důkaz uvedený v bodu 153. pod písm. f) odůvodnění tohoto rozhodnutí]. Dne 30. 5. 2014 obdržel Úřad podání, v němž bylo Úřadu sděleno s odkazem na § 65 odst. 1 trestního řádu, že požadovaná kopie příkazu k prohlídce jiných prostor a pozemků nebude Úřadu poskytnuta. K tomu Úřad dále dodává, že i kdyby byl Úřadu příkaz k prohlídce jiných prostor

a pozemků poskytnut, nebyla by tato písemnost použita jako podklad pro rozhodnutí. Úřad je povinen přezkoumávat důvody uvedené v rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení. V šetřeném případě zadavatel na daný příkaz k prohlídce jiných prostor a pozemků odkazuje až ve svých vyjádřeních doručených Úřadu v rámci tohoto správního řízení, nikoliv v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, přičemž, jak již uvedl Úřad výše, pozdější odůvodnění je právně irelevantní.

157. Zadavatel v rámci správního řízení navrhl výslech svědků JUDr. Martina Valdaufa a JUDr. Aleše Stluky [tj. provedení důkazů uvedených v bodu 153. pod písm. g) a h) odůvodnění tohoto rozhodnutí]. Svědeckou výpověď JUDr. Martina Valdaufa navrhl zadavatel za účelem prokázání oslovování (na základě dopisů Ministerstva zemědělství) soudních znalců vybraných na základě doporučení Ministerstva spravedlnosti, Ministerstva vnitra a Policejního prezidia. Svědeckou výpověď JUDr. Aleše Stluky pak zadavatel navrhl za účelem doložení komunikace s orgány činnými v trestním řízení či jejich postupu.
158. K návrhu výslechu JUDr. Martina Valdaufa Úřad uvádí, že tento důkazní návrh zadavatel navrhl v souvislosti s popisem jeho postupu ještě před zahájením šetřeného zadávacího řízení, přičemž je tedy zřejmé, že uvedené nesouvisí s rozhodnutím zadavatele zrušit předmětné zadávací řízení, které bylo předmětem tohoto správního řízení. Z uvedeného důvodu tedy Úřad nepřistoupil k navrženému výslechu JUDr. Martina Valdaufa.
159. K návrhu výslechu JUDr. Aleše Stluky Úřad uvádí, že nepřistoupil ani k tomu zadavatelem navrženému důkaznímu návrhu, jelikož pozdější odůvodnění zadavatelova rozhodnutí zrušit předmětné zadávací řízení (i formou navrženého výslechu) je právně irelevantní. Z totožného důvodu si rovněž Úřad nevyžádal od orgánů činných v trestním řízení „opatření PČR dle § 105 odst. 1 nebo 5 trestního řádu směřující k přibrání znalce v trestním řízení vedeném v souvislosti s prošetřováním zadavatele“ a „znalecký posudek zpracovaný orgány činnými v trestním řízení, odborné vyjádření a další dokumenty“ [tj. důkazy uvedené v bodu 153. pod písm. j) a k) odůvodnění tohoto rozhodnutí]. Úřad byl povinen při přezkumu rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení vycházet pouze ze samotného odůvodnění zadavatele uvedeného v daném rozhodnutí.

Uložení nápravného opatření

160. Podle § 118 odst. 1 zákona nedodrží-li zadavatel postup stanovený pro zadání veřejné zakázky nebo pro soutěž o návrh, přičemž tento postup podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky nebo návrhu, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy, Úřad zruší zadávací řízení nebo soutěž o návrh nebo jen jednotlivý úkon zadavatele.
161. V šetřeném případě Úřad dospěl k závěru, že rozhodnutí zadavatele ze dne 2. 7. 2013 o zrušení předmětného zadávacího řízení bylo úkonem nezákonným. Z uvedeného důvodu Úřad přistoupil ke zrušení tohoto úkonu zadavatele.
162. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem rozhodl Úřad tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.
163. Úřad k tomu dále dodává, že zadavatel nyní musí zhodnotit veškeré okolnosti průběhu zadávacího řízení a na základě nich rozhodnout o jeho dokončení, nebo zrušení, kdy v případě zrušení zadávacího řízení musí být veškeré důvody vedoucí zadavatele k tomuto kroku seznatelné přímo z jeho rozhodnutí.

Náklady řízení

164. Podle § 119 odst. 2 zákona je součástí rozhodnutí Úřadu podle § 118 zákona též rozhodnutí o povinnosti zadavatele uhradit náklady správního řízení (dále jen „náklady řízení“). Náklady řízení se platí paušální částkou, kterou stanoví prováděcí předpis. Vyhláška č. 328/2006 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele pro účely zákona o veřejných zakázkách (dále jen „vyhláška“), stanoví v § 1 odst. 1 vyhlášky, že paušální částku nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, je zadavatel povinen uhradit v případě, že Úřad rozhodl podle § 118 zákona o zrušení zadání veřejné zakázky nebo jen jednotlivého úkonu zadavatele, a to ve výši 30 000,- Kč.
165. Vzhledem k tomu, že úkon zadavatele – rozhodnutí zadavatele ze dne 2. 7. 2013 o zrušení zadávacího řízení – byl tímto rozhodnutím zrušen, rozhodl Úřad o uložení povinnosti uhradit náklady řízení, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí.
166. Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 19-24825621/0710, variabilní symbol 2013000459.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – sekce veřejných zakázek, tř. Kpt. Jaroše 7, Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každému účastníku řízení mohl Úřad zaslat jeden stejnopis.

otisk úředního razítka

JUDr. Eva Kubišová
místopředsedkyně

Obdrží:

1. JUDr. Roman Polášek, advokát, TOMAN, DEVÁTÝ & PARTNEŘI advokátní kancelář, s.r.o., Trojanova 12, 120 00 Praha 2
2. Ing. Michael Trezzi, CSc., V Olšínách 2195/110, 100 00 Praha
3. Ing. Martin Kovařík, Adamovská 804/3, 140 00 Praha 4
4. Tomáš Pfeffer, Šermířská 2378/3b, 169 00 Praha 6

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy